Nr. 113. Piątek, 19 Maja 1893. Rok 83.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany„ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać najmiłościwiej następujące Najwyższy rozkaz:

Mianuję Jego Królewską Wysokość Ernesta Ludwika, wielkiego księcia Heskiego, właścicielem pułku piechoty nr. 14.

Wiedeń, 15 maja 1893.

Franciszek Józef m. p.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29 kwietnia b. r. najmiłościwiej zezwolić przyjąć i nosić c. k. sekretarzowi legacyi Leopoldowi hr. Bolesta-Koziebrodzkiemu cesarsko-otomański order *Medżidje* klasy trzeciej.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 maja b. r. nadać najmiłościwiej prezydentowi sądu obwodowego w Nowym Sączu Aloizemu Szklarskiemu, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stan stałego spoczynku, tytuł i charakter radcy Dworu z uwolnieniem od taksy.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła asystenta pocztowego Stanisława Brańkę z Żywca do Kołomyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 maja.

Nigdy jeszcze ruch wyborczy w Niemczech nie był w tej mierze ożywiony, nigdy zainteresowanie się szerokich mas najbliższymi wyborami nie przybrało takich rozmiarów, jak obecnie. Wszystkie stronnictwa wydały już swe manifesty, a w nich, naturalnie, główną odgrywa rolę dotychczasowe ich i przyszłe stanowisko wobec przedłożenia wojskowego, boć tym przedmiotem, z powodu którego parlament został rozwiązany, będzie musiała zająć się przedewszystkiem nowa Izba, co zresztą zapowiedział wyraźnie kanclerz hrabia Caprivi w ostatniej swej mowie.

W dziennikach niemieckich spotykamy mnóstwo głosów, usiłujących przynajmniej w przybliżeniu postawić horoskop obecnej kampanii wyborczej. Na razie zajmiemy się tylko kombinacyami, odnoszącemi się do tych stronnictw, które spowodowały upadek projektu wojskowego, a więc: centrum katolickiego, wolnomyślnych i socyalistów. Najtrudniej chwilowo powiedzieć coś pewnego o widokach centrum. Od roku 1874, kiedy to naród niemiecki wybierał po raz pierwszy parlament Rzeszy, przy wszystkich głosowaniach oddawano na kandydatów tego stronnictwa mniej więcej równą liczbę kartek; przy ostatnich wyborach padło na 105 członków Izby cokolwiek więcej niż $^1/_5$ wszystkich głosów. Lecz centrum dotychczas posiadało silną organizacyę, i postępowało zawsze solidarnie tak, iż pod tym względem służyło za wzór innym frakcyom. Ten stan rzeczy zmienił się nieco na niekorzyść w ostatnich czasach, jak tego dowodzi najwymowniej fakt odłączenia się ośmiu wybitnych członków stronnictwa od swych towarzyszy politycznych przy głosowaniu nad przedłożeniem wojskowem, a raczej wnioskiem Huenego. Rezultat wyborów będzie zawisłym w znacznej mierze od tego, czy powiedzie się przywrócić zachwianą solidarność, i czy agitacya wyborcza będzie się rozwijać pod jednem i tem samem hasłem. W przeciwnym razie może łatwo nastąpić rozbicie, z czego nieomieszkałyby skorzystać przeciwne stronnictwa.

Co się tyczy wolnomyślnych, to jak już wiadomo, w łonie tego obozu, powstałego w r. 1884 z połączenia dawnego odłamu stronnictwa narodowo-liberalnego, t. zw. secesyonistów z dawną frakcyą postępową pod wodzą Richtera, nastąpiło bezpośrednio po rozwiązaniu parlamentu rozbicie na dwie liczebnie mniej więcej równe grupy. Rozłam ten zresztą był od dawna przewidywany. Gdy bowiem jeden z filarów dotychczasowego stronnictwa wolnomyślnego, Richter, jest opozycyonistą z silnym odcieniem demagogicznym, inny filar tej partyi, Rickert, nie ukrywał się nigdy ze swemi sympatyami dla rządów hr. Caprivi'ego, uważając je za niezkończenie korzystniejsze dla państwa niż rządy ks. Bismarcka. Rickert nawet był zdecydowany głosować za wnioskiem Huenego, ale przekonawszy się, że jego poparcie nie zapewni zwycięztwa rządowi, utrzymał do ostatniej chwili solidarność z całem stronnictwem. Bezzwłocznie wszakże po rozwiązaniu Izby, odłączył się, jak wspomnieliśmy wyżej, z 30 przeszło przyjaciółmi od Richtera i wydał odezwę, która nie pozwala powątpiewać, iż Rickert i ci co poszli za nim będą głosować, o ile wejdą do nowego parlamentu, za ustawą wojskową. Gdyby w innych stronnictwach nie zaszły przy wyborach znaczniejsze zmiany na niekorzyść rządu, a Rickert zdołał wszystkim członkom swej grupy zapewnić powrót, widoki przyjęcia projektu wojskowego podniosłyby się bardzo.

Z największą otuchą i pewnością zwycięstwa przystępuje do nowych wyborów frakcya socyalistyczna, która rozporządzała w dawnym parlamencie 35 głosami i oświadczyła się solidarnie przeciw reformie wojskowej. Na pozór zdawałoby się, że nadzieje jej są uzasadnione, bo liczba głosów oddawanych na kandydatów socyalistycznych wzrastała stale przy wszystkich dotychczasowych wyborach. W obec tego twierdzą przeciwnicy partyi przewrotu, a do nich należą wszystkie stronnictwa, że nadzieje te są złudne. Jeżeli socyaliści chełpią się tem, iż przed trzema laty padła na ich kandydatów blisko piąta część wszystkich głosów, tak, iż powinni byli mieć w parlamencie przeszło 70 deputowanych, to podobny rezultat zawdzięczają zupełnie wyjątkowym okolicznościom.

Wówczas młody cesarz Wilhelm wstąpiwszy co dopiero na tron zaznaczał swoje sympatye dla postulatów klas robotniczych, władze nie występowały zbyt ostro przeciwko agitacyi socyalistycznej, wielu wyborców oddawało głos na socyalistów w mniemaniu, iż działają po myśli monarchy. Ztąd to nagły wzrost głosów socyalistycznych. Dziś sytuacya się zmieniła. Cesarz wyraźnie zaznaczył, że rozwiązania kwestyi społecznych spodziewa się na gruncie chrześcijańskim, o którym panowie Bebel, Liebknecht i inni nic słyszeć nie chcą, władze niewątpliwie rozwiną energiczniejszą akcyę przeciw kandydaturom socyalistów, wszystkie wreszcie stronnictwa w odezwach swoich przeciwko nim występują.

Mniej więcej ogólnem jest zdanie, że współdziałanie władz i stronnictw powiedzie się położyć skuteczną zaporę aspiracyom socyalnej demokracyi, i że ta nie może liczyć na znaczniejszy przyrost mandatów. Należy to także uwzględnić, że socyaliści dziś występują jako wrogowie ustawy wojskowej, która miała skrócić służbę w linii z trzech lat do dwóch, co w każdym razie w szerokich masach jest wielce pożądanem i popularnem a co wszystkie stronnictwa, które za reformą się oświadczyły, w odezwach wyborczych bardzo zręcznie na pierwszy plan wysunęły.

Reasumując to wszystko cośmy powiedzieli przychodzi się do wniosku, że widoki uzyskania takiej Izby, której większość o-

---

85)

JESTEM.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

XV.

(Ciąg dalszy).

W rzeczywistości szło mu głównie o zupełną samotność wśród obcego świata, niemal uśmiechała mu się myśl rozpoczęcia dawnego studenckiego życia. Zdawało mu się, że wracając w ten sposób do najdawniejszej swej przeszłości, do czasów, w których zupełnie swobodny na duchu, rozpoczynał naukę, łatwiej mu przyjdzie znieść ciężar życia i pracować dalej, nie tracąc wszakże pamięci....

Ożywiony tą myślą, zebrał wszystkie dawne oszczędności swoje, sprzedał parę obrazków, które miał na wystawie i z małym fundusikim puścił się w świat szeroki.

Jak w organizmie fizycznym, tak i w duszy człowieka jest ukryta siła lecznicza, która stosownym poruszona środkiem, sama, bezwiednie działa. Wyjazd za granicę był takim stosownym środkiem. Zrazu August miał pokusę wrócić. Podróż trudziła go, zmuszała do myślenia o drobnych szczegółach życia, co go drażniło, a widok ludzi i ruchu przerażał. Ale oparł się pokusie i jechał dalej, poddając się niemal bezmyślnie tej sile, która go w przestrzeń niosła.

Zwolna nawykał do ruchu. W obcym świecie i wśród obych ludzi mógł być sam ze wspomnieniami swemi, które stawały się jedyną jego, choć gorżką rozkoszą. Były one tak żywe, że mu się nieraz zdawało, iż Jadwiga jest przy nim. Czuł jej obecność wyraźnie, słyszał słowa, widział uśmiech a wówczas cały świat zewnętrzny znikał mu z przed oczu.

Jeszcze czasem ogarniało go i gnębiło uczucie wielkiej pustki, zdawało mu się, że jest wśród świata zgubioną jednostką, skazaną na zagładę. Prześladowały go też chwilami niewytłómaczone złudzenia. Błądząc po ulicach miast obcych, zdawało mu się czasem, że słyszy głos Jadwigi, że dostrzega jej postać. A wówczas oszalały, nieprzytomny, biegł ku niej, zbliżał się do nieznajomej i z bolem tracił złudzenie.... On tak samo, jak niegdyś Jadwiga, szukał cienia podobieństwa, chwytał dla innych niedostrzegalne rysy wspólne i w końcu z rozpaczą powtarzał sobie: Nie ma jej — umarła !...

Myśl o jej śmierci była mu wówczas otuchą. Zdawało mu się, że po umarłej mniejby tęsknił, że łatwiejby mu przyszło przywoływać ją ku sobie z po za tej granicy, jaka oddziela doczesność od przeczuwanej wieczności.... Zazdrościł tym, którzy na rzeczywistych grobach płaczą, — zdawało mu się, że wzrok ich, sięgnąć może łatwiej po za tajemniczą zasłonę, okrywającą świat zagrobowy, nie cofnąć się przed niepojętą, nieskończoną przestrzenią wieczności i tam odszukać ukochaną istotę.... A on chcąc ją odnaleźć, musiał pełzać po ziemi, szukać jej wśród mizernych warunków życia, oddzieloną od niego na zawsze! Nawet w największym porywie rozpaczy, gdy zgnębiony samotnością, której pragnął, lecz która mu bezwiednie ciężyła, pomyślał o tem, aby zamiast wędrować bez celu, pojechać za Jadwigą do Poznania i usiłować ją przynajmniej zdaleka zobaczyć, — odtrącał wnet tę myśl kuszącą wspomnieniem owej chwili, gdy ją ujrzał pochyloną ku Władysławowi, otoczoną jego ramieniem....

— Nie! nie! — wołał jak wówczas i przemocą wmawiał w siebie:

— Jej nie ma — umarła!...

Myśl jej wszakże została z nim i kierowała coraz silniej jego myślami, opanowywała go zwolna a stanowczo.

On się kierunkowi temu poddawał czasem nawet bezwiednie a zawsze bez oporu. Być z nią w zgodzie, z tem co ona mówiła, czego chciała i jak czuła, sprawiało mu teraz niewypowiedzianą rozkosz.

Kilka miesięcy trwała ta podróż, w czasie której zwiedził August Szwajcaryę i część Włoch, dotychczas sobie nieznaną. Zatrzymywał się w najmniej uczęszczanych miejscowościach i oddawał się głównie badaniu piękności przyrody. Teraz dopiero pojmował zachwyty Jadwigi, które go dawniej raziły; wydawały mu się przesadnymi.

— Jaki świat piękny! — powtarzał jej słowa, jak ona uniesiony widokiem cudów przyrody, — a wówczas nie czuł się tak bardzo samotnym ani tak bardzo nieszczęśliwym. Korzystał obficie z otaczających go piękności — już mu nic nie zakrywało widoku a to pełne odczucie szło też w pełni na pożytek sztuki.

Z wielkim zapasem szkiców, a większym jeszcze zasobem wrażeń czystych, przybył do Paryża.

Gdy się znalazł na bruku wielkiej stolicy, samotny i nieznany nikomu, po raz pierwszy od wyjazdu przyszło mu na myśl, wobec gorączkowego ruchu, jaki go otaczał, co tu czynić i jak dalej żyć będzie ?...

Uboższym był niż kiedykolwiek. Nieznaczny fundusik, wzięty ze Lwowa, zupełnie niemal wyczerpał się w podróży. Wkrótce — jutro, pojutrze, mogło mu zabraknąć na kawałek chleba....

W takim niedostatku nigdy jeszcze nie był. Myśl nędzy przerażała go zawsze; dawniej niedostateczności zasiłków, przysyłanych przez wujaszka Sapińskiego przyczyniać był zwykł artystyczną swą niedoskonałość. Pracować dla zarobku zdawało mu się zabójstwem talentu. Zdawało mu się, że tylko wśród warunków wygodnego bytu myśl twórcza artysty może się rozwijać swobodnie i prawie rozumiał Janinę, gdy z naiwnym cynizmem powiedziała mu, iż nie cierpi ubóstwa ...

I teraz pierwsze wrażenie, wywołane obliczeniem swojej uszczuplonej kasy, było pognębiające. — A gdyby w tej olbrzymiej stolicy, nie znalazł nawet sposobności do zarobku — co uczyni? Zajechał tak daleko — powrócić nie miał już o czem. Świat obcy, nieznany a obojętny na nędzę, której tyle było w tem ludzkiem mrowisku, otoczył go i pochłonął. Zginąć tu mógł bez śladu w tym wirze.... Nikt by nie zauważył braku straconej jednostki.

Na nędznem poddaszu, w oddalonej dzielnicy miasta, o głodzie niemal, przebył August pierwsze tygodnie w nadsekwańskiej stolicy. Zwolna jednak pierwotne przygnębiające wrażenie słabło. Z każdym dniem coraz bardziej wyjaśniały się myśli i uczucia. Zmiana warunków bytu, radykalna zmiana, odpowiadała teraz potrzebie jego duszy. — Zaszły w niej bowiem takie przeobrażenia, wobec których otoczenie dawne i warunki, tem jaskrawiej przypominały niepowrotną przeszłość — stracone na zawsze marzenie szczęścia. Teraz żył jak student, a myśl o jutrze, troska o chleb codzienny wyrywały go z ogarniającej go czasem apatyi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Adam Krechowiecki.

świadczyłaby się za przedłożeniem wojskowem są lepsze niż się zdawało w chwili, gdy rząd przystępował do rozwiązania parlamentu.

Sprawy sejmowe.

(Ulgi podatkowe dla Księstwa krakowskiego).

(§) Komisya budżetowa załatwiła wczoraj po południu przedłożenie Wydziału krajowego w przedmiocie ulg podatkowych dla Księstwa Krakowskiego z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego. Referentem tego przedmiotu jest p. Skałkowski. Komisya proponuje ulgi opodatkowanym w innym stosunku, aniżeli proponował Wydział krajowy.

Mianowicie przy wymiarze dodatków do podatków na fundusz krajowy będą opodatkowanym m. Krakowa tudzież powiatów krakowskiego i chrzanowskiego przyznawane następujące ulgi:

W latach 1894—1898 będą ci opodatkowani opłacać mniej o 28 groszy od przyzwolonej dla całego kraju ilości groszy dodatku do każdej korony podatków bezpośrednich. — Wydział krajowy proponował zniżenie o 24 groszy.

W latach 1899 do 1903 mniej o 22 groszy; Wydział krajowy proponował zmniejszenie o 20 groszy. W latach 1904 do 1908 tak komisya, jak i Wydział krajowy proponują zmniejszenie o 16 groszy. W latach 1909 do 1913 tak komisya jak Wydział krajowy proponują zmniejszenie o 10 groszy.

Następnie Wydział krajowy proponował w latach 1914 do 1918 zmniejszenie o 6 groszy, a komisya proponuje w latach 1914 do 1916 zmniejszenie o 8 groszy, zaś w latach 1917 do 1918 mniej o 4 grosze.

Od roku 1919 począwszy opodatkowani miasta Krakowa i powiatów krakowskiego i chrzanowskiego opłacać będą dodatki do podatków na równi z całym krajem. Ustawa wejść ma w życie z dniem 1 stycznia 1894.

(Subwencya krajowa dla kolei Halicz-Tarnopol).

W komisyi kolejowej załatwiono wczoraj ważne przedłożenie Wydziału krajowego o materyalnej pomocy kraju na rzecz budowy kolei lokalnej, któraby połączyła Brzeżany i Podhajce z kolejami: Czerniowiecką i Karola Ludwika.

Komisya proponuje Sejmowi, aby upoważnił Wydział krajowy, żeby do kosztów budowy powyższej kolei przyczynił się subwencyą bezzwrotną, któraby łącznie z ofiarami interesentów nie przenosiła sumy jednego miliona zł. i wydatek przypadający na fundusz krajowy pokrył w sposób przewidziany krajową ustawą o popieraniu kolei niższorzędnych.

(Pismo posłów konserwatywnych do JE. p. Jaworskiego.)

Z powodu postawienia na porządku dziennym w Sejmie sprawy powiększenia liczby posłów z miast Lwowa i Krakowa, wystosował JE. p. Jaworski do wszystkich członków sejmowego Koła poselskiego polskiego pismo, w którem w myśl uchwały Koła prosił ich, aby wzięli udział w obradach nad tym przedmiotem i nie usuwali się od głosowania.

W następstwie powyższego pisma liczne grono posłów konserwatywnych różnych odcieni podpisało memoryał, wystosowany do JE. p. Jaworskiego, jako przewodniczącego Koła polskiego, następującej osnowy:

Wasza Ekscelencyo!

Odebraliśmy pismo Waszej Ekscelencyi, zawiadamiające nas, że Koło sejmowe, na zebraniu z dnia 12-go b. m. uchwaliło wezwać członków swoich, ażeby przy rozprawie nad pomnożeniem liczby posłów z miast nie usuwali się od głosowania. Jakkolwiek do organizacyi Koła polskiego w Sejmie przywiązujemy znaczenie bardzo ważne i wysoko cenimy sobie powagę tego Koła, to jednak komunikowanej nam uchwały z d. 12 b. m. nie możemy uważać inaczej, jak tylko za poufny wyraz życzenia większości kolegów sejmowych, którzy w tym dniu na zebraniu Koła byli obecni.

Albowiem Kołu sejmowemu nie możemy przyznać prawa, którego nie ma żadne nawet najbardziej solidarne ciało parlamentarne, ażeby powziętą uchwałą mogło odjąć Członkom swoim swobodę, bądź opuszczenia którego z posiedzeń Sejmu, bądź też wydalenia się z Izby sejmowej w tym celu, ażeby wstrzymać się od głosowania nad jakąś sprawą.

Pragnąc, ażeby to nasze zastrzeżenie było złożone do aktów Koła sejmowego, wręczamy go w tym celu Waszej Excelencyi jako Przewodniczącemu. Zarazem upraszamy Waszą Exelencyę, ażebyś zechciał zwołując Członków Koła sejmowego na posiedzenie dla lepszego przygotowania rozpraw, wyrazić na wezwanie, jaka sprawa będzie przedmiotem obrad.

Z wysokiem poważaniem Waszej Excelencyi. Następują podpisy.

Memoryał ten wręczono we wtorek JE. p. Jaworskiemu.

Sejmy krajowe.

O przykrych i gorszących zajściach na wczorajszem posiedzeniu Sejmu czeskiego, o których krótko wspomniała depesza, otrzymujemy dzisiaj następujące szczegóły:

Na początku posiedzenia nie zjawił się żaden czeski deputowany, z wyjątkiem Engla, który zażądał obliczenia obecnych posłów. Marszałek stwierdził, że na sali znajduje się 137 posłów, a przeto jest komplet. Następnie posłowie młodoczescy i staroczescy weszli do sali, a marszałek oznajmił, iż na porządku dziennym znajduje się operat komisyi, w sprawie utworzenia sądu obwodowego w Trutnowie.

Na to powstał poseł Kuczera i wniósł „imieniem ludu czeskiego“ prośbę, aby przedmiot ten usnnięto z porządku dziennego, gdyż naród uważa ten projekt za pierwszy stanowczy krok na drodze podziału kraju.

Na to oświadczył marszałek ks. Lobkowicz, że Sejm reprezentuje całe królestwo, a jego większość jest legalną przedstawicielką całego kraju.

Słowa powyższe stronnictwo młodoczeskie przyjęło ubliżającymi powadze Izby okrzykami, poczem zwrócono się kilkakrotnie z pogróżkami ku posłom z wielkiej własności.

Gdy się uciszyło, poseł Herold prosił o głos w sprawie regulaminowej. W skutek odmowy ze strony marszałka, powstał znowu ogromny hałas, trwający przez kwadrans. Marszałek polecił stenografom, aby zbliżyli się do sprawozdawcy Funkego, któremu poruczył odczytanie referatu. Młodoczesi rzucili się za stenografami, wyrywając im z rąk stenogramy i uderzając na sprawozdawcę. Na obronę Funkego pospieszyli Niemcy. Ze wszystkich stron sali podniosły się okrzyki. Ks. marszałek zeszedł z estrady, a ponieważ hałas trwał ciągle, przeto wraz z kilku posłami z wielkiej własności opuścił salę. Po 20 minutach zjawił się marszałek w sali sejmowej, i oświadczył, że ze względu na gorszące zajścia posiedzenie zostaje zamknięte. Posłowie z wielkiej własności, Niemcy i Staroczesi, wyszli z sali, a pozostali tylko posłowie młodoczescy i jeszcze czas jakiś hałasowali.

Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu dolno-austryackiego toczyła się w dalszym ciągu dyskusya szczegółowa nad ustawą o opiece nad ubogimi. Sejm uchwalił paragrafy 13—39. Antisemici nie wzięli udziału w obradach i głosowaniu Sejm uchwalił subwencyę w sumie 12.000 zł. na wypracowanie projektu budowy kanału Dunaj-Wełtawa- Elba.

Sejm górno-austryacki, z okazyi wydanego przez władze wojskowe rozporządzenia, mocą którego zabroniono jednorocznym ochotnikom i oficerom rezerwy należeć do stowarzyszeń akademickich, uchwalił jednogłośnie rezolucyę, wzywającą Rząd, aby nie dozwolił na podobne wdzieranie się władz wojskowych w zakres praw obywatelskich.

KORESPONDENCYE

Praga czeska, 16 maja.

(Rezultaty bieżącej sesyi sejmowej. — Kandydatura dr. Szamanka. — Brożik).

(xx) Prawdopodobnie Sejm w bieżącej sesyi nie załatwi żadnej innej sprawy oprócz budżetu krajowego. Jakkolwiek bowiem marszałek krajowy ks. Lobkowicz na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia umieścił wnioski komisyi gminnej i okręgowej, dotyczące utworzenia okręgu sądowego trutnowskiego, to jednak zapewne i w tej sprawie nie zapadnie żadna uchwała pozytywna.

W każdym razie bieżąca sesya sejmowa wykazała dobitnie wzmagający się antagonizm pomiędzy kuryą w. posiadłości a Młodoczechami. Zaznaczył on się nietylko w traktowaniu o propozycyach rządowych co do rozgraniczenia okręgów sądów, jako też w tem, że zwołana przez Młodoczechów konferencya stronnictw czeskich nie dopisała, lecz przedewszystkiem w komisyi adresowej. P. Juliusz Gregr na wczorajszem posiedzeniu tej komisyi zauważył, że jemu nie idzie o praktyczny rezultat adresu, lecz tylko o to, aby Sejm ponownie wygłosił swe obstawanie przy prawie historycznem. Bardzo słusznie odpowiedział hr. Wojciech Schönborn, młodszy brat kardynała i Ministra sprawiedliwości, że Sejm już dosyć często wygłasza te życzenia, mianowicie w rezolucyi, uchwalonej na początku bieżącej kadencyi w listopadzie roku 1889. Zresztą nam się zaje, że p. Juliusz Gregr i wczoraj nie był całkiem szczerym. Niewątpliwie bowiem głównym powodem wniesienia projektu adresowego była chęć skompromitowania szlachty historycznej w obec tej części ludności czeskiej, która uwiedziona została agitacyą młodoczeską. Szlachta historyczna nie ulękła się jednak terroryzmu. Bardzo trafnie też hr. Schönborn wskazywał, że przywrócenie prawa historycznego nie może nastąpić, dopóki ludność niemiecka Czech, licząca przeszło 2 miliony dusz na $5^1/_2$ miliona ogółu mieszkańców Królestwa i dopóki Sejmy morawski i szląski nie przystaną na tę kombinacyę. Młodoczesi obracają się ciągle w błędnem kole. Najprzód powiadają: trzeba przywrócić zupełną samodzielność krajów korony św. Wacława a potem Niemcom uczynimy wszelkie możliwe ustępstwa; natomiast kurya w. posiadłości, reprezentująca jedyne stronnictwo politycznego realizmu w Czechach, doskonale rozumie, że niepodobna tak radykalnej zmiany konstytucyi przeprowadzić wbrew życzeniom ludności niemieckiej nietylko Czech, lecz całej Austryi.

Rezultatem bieżącej sesyi sejmowej będzie zaostrzenie antagonizmu pomiędzy szlachtą historyczną a radykalizmem młodoczeskim, a zarazem zbliżenie się pierwszej i stronnictwa niemieckiego. Zważywszy, że posłowie czeskiej kuryi w. posiadłości, którzy zasiadają w klubie hr. Hohenwarta, i posłowie niemieccy, zasiadający w klubie lewicy. od trzech lat w najważniejszych kwestyach w Radzie państwa głosowali za projektami rządowymi (wyjąwszy intermezzo w listopadzie r. z.), owe zbliżenie się tych dwóch frakcyj w Sejmie czeskim jest całkiem logiczne; dokonywa się ono na podstawie solidarności żywiołów umiarkowanych przeciwko skrajnym.

Mandat poselski tutejszego 2go okręgu (Nowe miasto), który dawniej piastował dr. Rieger, od roku zaś 1891 ś.p. Trojan, prawdopodobnie dostanie się kandydatowi młodoczeskiemu drowi Szamankowi. Staroczesi dotychczas nie wystąpili z kandydatem. Wprawdzie obiegała pogłoska, że zamierzają ofiarować ten mandat Emilowi Fridzie, jako poecie znanemu pod pseudonimem Jarosława Vrchlickiego, ale tenże z pewną energią zaprzeczył temu, oświadczając, że nigdy nie zajmował się polityką, co w danym razie znaczy, że nie brał udziału w tutejszych namiętnych sporach stronnictw, chociaż od dawna jest współpracownikiem dla spraw literackich i teatralnych staroczeskiego *Hlasu Naroda.* P. Szamanek dawniej zaliczał się do Staroczechów. Przed kilkunastu laty osiadł jako lekarz miejski w Libercu i jako specyalista namiętnej agitacyi czeskiej zjednał sobie gorącą reklamę dzienników czeskich, chociaż pono położenie ludności czeskiej w Libercu przed osiedlaniem się tam p. Szamanka było o wiele pomyślniejszem. Agitacya narodowościowa czasem jest szlachetnym obowiązkiem patryoycznym, ale czasem staje się rzemiosłem korzystniejszem dla agitatora, niż dla tych, na których niby to korzyść agituje! Przyjmując kandydaturę z ramienia Młodoczechów, p. Szamanek oświadcza, że porzucił obóz staroczeski w skutek zawarcia przez pp. Riegera itd. ugody niemiecko-czeskiej. Jak wiadomo, w obozie młodoczeskim odzywały się głosy, że koniecznie p. Juliusz Gregr, jako właściwy wódz

---

6)

Stanowisko kobiety w Stanach Zjednoczonych.

(Ciąg dalszy).

Była ona córką niezamożnego rolnika ze Stanów wschodnich, uczciwego, religijnego, biednego i obarczonego rodziną. Tak jak siostry jej i towarzyszki, zaręczyła się wreszcie, w szesnastu latach, a ponieważ narzeczony jej był biedny także, weszła w służbę na sąsiednim folwarku, pracując tak samo jak i on, w celu uzbierania sobie skromnego zapasu, któryby im dał możność wyemigrowania na zachód i zagospodarowania się. Zabrało im to trzy lata, po upływie których pobrali się i wynieśli o czterysta mil dalej w południową część Kanzasu. Ziemia tam była za bezcen, ludność rzadka, a *settlement* liczył zaledwie tuzin *log cabins* rozrzuconych na przestrzeni trzydziestu kilometrów. Z początku wszystko szło dobrze; on pełen zapału, korczował i siał, ona mu pomagała trudniąc się domowem gospodarstwem. Pierwsze zbiory się powiodły, a na miejscu *log cabin* stanęła wygodna ferma. Kraj zaludniał się w około nich, emigracya napływała ze wszystkich stron i folwark zyskiwał na wartości. Ale nowe żywioły wkradły się między tych, którzy przeważnie rolnictwem się zajmowali. Zniechęceni i zbankrutowani górnicy z Kalifornii, włóczęgi, wyrzutki społeczeństwa z miast większych, napływać zaczęli, pociągani powodzeniem pierwszych kolonistów. On należał do tych ostatnich, trochę podniecony powodzeniem, dumny z tego, a przytem z usposobienia lubiący towarzystwo.

Zwolna, dał się namówić, zaciągnąć, pracował coraz mniej a wydawał więcej, uczęszczał do *bar rooms* i unikał swego domu. Niedostatek począł gościć w fermie; ona to widziała, ale w dwudziestu dwóch latach, zdala od swoich, bez krewnych, przyjaciół, bez porady, z początku stawała się smutną, a nareszcie zniechęcenie nią owładnęło.

Jednak w poczuciu religijności i wspomnieniach wyniesionych z domu, czerpać zaczęła potrzebne siły odporne. Postanowiła sobie ratować męża, wyrwać go z tych sideł i zażegnać zagrożoną sytuacyę. Z czasem, łagodnością i wytrwaniem, udało jej się to co postanowiła. Nie bez trudu, popłaciła długi dzięki oszczędności, nawróciła ku sobie męża, grzeszącego więcej lekkomyślnością niż zepsuciem, któremu szczędziła wymówek, ale przeciwnie, pobudzała zachętą. Po kilku latach ciężkich, ale nie beznadziejnych, przyprowadziła ład i odzyskała skromne mienie, po za którem ambicya jej nie marzyła o niczem więcej.

Pierwszym użytkiem tego mienia było u niej, za pozwoleniem męża, adoptowanie dwóch małych sierotek. Sama dzieci nie miała; przybrane zastąpiły jej własne, i wkrótce przelała na nie cały zasób przywiązania swego i inteligencyi. Mimowolnie, wysiłki jej czynienia dobrze i przykład, tak jak ziarna w dobrej roli zasiane, znalazły naśladowców. Radzono się jej, gdyż wiedziano że radzić dobrze potrafi, słuchano, gdyż była szczerą, kochano, gdyż była dobrą a wpływ jej rozszerzał się i wzmagał. W dniu, w którym się o tem przekonała, inne, donioslejsze zadanie ukazało się przed nią. Zabrała się do dzieła z jednakowym spokojem i odwagą. Czując jednak że zadanie za ciężkie będzie dla niej samej, poszukała wspólników i współpracowników: najprzód męża, który był jej oddany sercem, zaufaniem i wdzięcznością, potem doktora miasteczka, bo dawny *settlement* stał się już miasteczkiem.

Bez trudu przyciągnęła go i namówiła do swoich celów, bo sympatya ogólna ją otaczała. Chodziło jej o poprawę obyczajów, wystrzeganie się złych wpływów, o zwalczenie złych skłonności, o zorganizowanie towarzystwa, któreby odciągało mężczyzn od szynków, a podnosiło kobiety, dotychczas bardzo pod względem intelektualnym zaniedbane. Trzeba na to było założyć świątynię, szkołę i czytelnię; taki był jej cel i tymi samymi środkami, których skuteczności doświadczyła, udało jej się ten cel osiągnąć.

„Obecnie, pisze jej biograf, poświęca dla siebie i drugich swój czas, którego ma dosyć, gdyż dzięki świetnej majątkowej pozycyi pracować ręcznie nie potrzebuje, kształcąc siebie i innych. Czytała dużo, pisze dobrze, jasno, a dzienniki często drukują jej listy, w których daje dowód wybornego i wytrawnego sądu o sprawach i potrzebach rolniczej ludności. Miałem sposobność towarzyszyć jej w powozie w jednej z jej podróży. Z daleka już, ujrzawszy ją, pracownicy rzucali swoje narzędzia na ziemię i biegli ku niej, prosząc by do nich wstąpiła, zobaczyć ich żony i dzieci. Nic bardziej wzruszającego jak owo pełne przywiązania uwielbienie, którem otaczają ją ci prości ludzie, i nic bardziej uroczego jak jej zachowanie, z jakiem spieszyła z uściśnieniem każdej spracowanej dłoni. Byłem na obiedzie u przyjaciela mego, doktora; opowiadał mi szczegóły historyi tej kobiety i zaledwie umiał opanować wzruszenie. Kiedy skończył, żona jego dodała jedną tylko uwagę: „Bo tutaj, widzi pan, wszystkie kobiety ją kochają, a mężczyźni uwielbiają“.

Ale przejdźmy do innego obrazu i otoczenia. W innych warunkach i z innego punktu wyjścia, dowiemy się o takich samych rezultatach wytrwałości. W tym przypadku także nie chodzi o fakt wyjątkowy, ale o prostą monografię, banalną z powodu prawdziwości swojej, bez nadzwyczajnych wypadków, skromną opowieść codziennie odgrywających się dramatów życiowych, których tak pełno wszędzie, a których istnienia często domyśleć się nie możemy.

(Dalszy ciąg nastąpi).

stronnictwa młodoczeskiego, powinien ubiegać się o mandat praski. Ale p. Gregr i teraz nie uległ tym prądom. Woli on dyrygować ruchem radykalnym z redakcyi swego dziennika, niż podjąć się trochę trudniejszego zadania bronienia swych teoryj z trybuny parlamentarnej.

Znany malarz czeski Brożik, który od lat kilkunastu przebywa w Paryżu i ożenił się z córką znanego handlarza obrazami Sedlmayera, będzie mianowany dyrektorem tutejszej Akademii malarskiej. Także drugi mniej głośny malarz czeski Hynais, mieszkający w Paryżu, ma być powołany na profesora tejże Akademii. Będzie to nowy, ważny sukces ruchu czeskiego, bo dotąd tą Akademią kierowali zawsze Niemcy, Belgijczycy itd., ale nie miała ona jeszcze dyrektora Czecha.

Pielgrzymi polscy W. ks. Poznańskiego w Wiecznem Mieście.

Pielgrzymi polscy z Wielkiego księstwa Poznańskiego, bawiący od 9 maja w Rzymie, udali się w d. 11 b. m. gremialnie do Kolegium polskiego, aby urzędownie złożyć uszanowanie swoje ks. Arcybiskupowi Stablewskiemu. W imieniu pielgrzymów w słowach pełnych czci i miłości przemówił do Arcypasterza ks. kanonik Jendzik, a po niemniej serdecznej odpowiedzi ks. Stablewskiego podążyli pielgrzymi pod jego przewodnictwem do ks. kardynała Ledóchowskiego. Ks. kardynał przyjął ich z nadzwyczajną radością i odpowiadając na przemowę ks. Arcybiskupa Stablewskiego zachęcał pielgrzymów, aby równie trwale jak jemu, dochowali uczucia wierności i miłości także obecnemu Arcypasterzowi swojemu, ks. Stablewskiemu. Następnie rozmawiał ks. Ledóchowski z każdym z pielgrzymów, dla każdego znajdując życzliwe słowo, a w sposób niezwykły już wyróżnił posła Józefa Grabskiego ze Skotnik. Słowa ks. kardynała wypowiedziane do p. Grabskiego zasługują na uwagę i mają ogólniejsze znaczenie, dla tego przytaczamy je dosłownie za *Kuryerem Poznańskim*: „Ks. kardynał wyraził w dłuższem przemówieniu wielkie zadowolenie swoje, że ma przed sobą reprezentanta Koła polskiego w Berlinie, które w ostatnim mianowicie czasie przez swą roztropną i mądrą politykę tak bardzo zasłużyło się około Kościoła i kraju. Ks. kardynał wspomniał o ostatnich wydarzeniach w Berlinie i z wielkiem uznaniem wyraził się o głosowaniu Koła polskiego w parlamencie niemieckim w sprawie wojskowego projektu". W dowód osobistego uznania dla posła Grabskiego i zarazem celem uczczenia w nim kół naszych w Berlinie, ofiarował ks. kardynał p. posłowi wspaniałe dzieło o Kolumbie, wydane z powodu jego jubileuszu, a rozesłane tylko suwerenom i członkom kolegium kardyn., oraz wielki medal srebrny, wybity na jubileusz Leona XIII przez zakon Franciszkanów i Dominikanów.

Dziennik Poznański odbiera o przebiegu audyencyi pielgrzymów polskich u Ojca św., o której pokrótce już donieśliśmy, następującą depeszę: Audyencya polskich pielgrzymów u Ojca św. odbyła się dziś (dnia 15 maja) w południe, w obecności kardynałów hr. Ledóchowskiego, Mocenniego, Macchiego i Ruggierego. Papież znajdował się w otoczeniu okazałej świty; pątnicy klęcząc powitali go głośnymi okrzykami: „Niech żyje!" Najprzewielebniejszy Arcybiskup ks. dr. Stablewski odczytał adres; Ojciec św. odpowiedział we wspaniałej, półgodzinnej mowie, chwaląc wierność Polaków dla Kościoła i wielkie ich zasługi. Papież umacniał dusze pielgrzymów w wierze, wyrażając słowa podziękowania dla cesarza Wilhelma za wybór obecnego naszego Arcybiskupa w sposób nader pochlebny dla tego ostatniego. Następnie Papież udzielił błogosławieństwa naszym dyecezyom i całemu naszemu krajowi. Prałat ks. kanonik Poniński, właściciel hotelu z Poznania p. Kamieński i poseł p. Józef Grabski doręczyli Papieżowi adres — hr. Józef Mielżyński z Iwna, ks. dziekan Kulesza z Miłosławia i włościanin Wysocki przynieśli z sobą świętopietrze w sumie 53.000 franków. Ks. dr. M. Kantecki wręczył Ojcu św. numer jubileuszowy *Kuryera Poznańskiego*. Ks. Arcybiskup Stablewski każdego z pielgrzymów przedstawiał Papieżowi, który z każdym poszczególnie rozmawiał, udzielając po raz wtóry błogosławieństwa. W chwili, gdy Papież żegnał zgromadzonych, dały się słyszeć entuzyastyczne okrzyki Polaków. Między pątnikami panuje wielka radość z tak serdecznego przyjęcia i słów pocieszających dla kraju — wyrażeń uznania dla Arcypasterza naszego. W czasie audyencyi prałat monsignor Meszczyński przedstawił Ojcu św. wieśniaka polskiego z Galicyi, przybyłego z końmi ofiarowanymi Papieżowi przez hr. Baworowskiego. Ogółem wzięło udział w ceremonii około 120 polskich pątników.

KRONIKA

Lwów, 18 maja.

— **Obiad.** Wczoraj o godzinie pół do 8 wieczorem, odbył się u Państwa Namiestnikowstwa hr. Badenich obiad na 24 nakryć, na który przybyli: JE. dr. Julian Dunajewski, Radca Dworu Lucylian Krynicki, Radca Rządu i profesor Uniwersytetu dr. Fryderyk Zoll, Edward hr. Raczyński, dr. Adam Czyżewicz, Jan Gnoińskі, Kornel Horodyski, Zygmunt Kozłowski, Stanisław Łączyński, ksiądz kanonik Kornel Mandyczewski, Mieczysław Onyszkiewicz, Józef Popowski, dr. Gustaw Romer, członkowie Wydziału krajowego: Tadeusz Romanowicz i dr. Damian Sawczak, dr. Tadeusz Rutowski, Tomisław Rozwadowski, Oktaw Sala, Maryan Dydyński, Henryk Szeliski, Jan Vivien, Eustachy Zagórski.

— **Zmiany w ruchu kolejowym.** Dyrekcya ruchu kolei państwowych donosi, że z dniem 1 czerwca b. r. zajdą na szlakach c. k. kolei państwowych następujące zmiany:

Na szlaku Lwów-Podwołoczyska-Wołoczyska kursować będą prócz istniejących pociągów osobowych i pospiesznych, pociągi pospieszne nr. 1 i 2. Odjazd pociągu nr. 1 ze Lwowa 6·8 rano, przyjazd do Krasnego 7·18 rano, odjazd z Krasnego 7·23 rano, przyjazd do Wołoczysk 10·56 przed południem. Pociąg ten łączy się we Lwowie z pociągiem nr. 1 z Krakowa, w Krasnem z pociągiem nr. 1652 z Brodów i nr. 1653 do Brodów, w Wołoczyskach z pociągiem pocztowym nr. 4 rossyjskiej południowo-zachodniej kolei. Pociąg nr. 2 odjazd z Podwołoczysk 5·8 po południu, przyjazd do Krasnego 8·9 wieczór, odjazd z Krasnego 8·15 wieczór, przyjazd do Lwowa 9·26 wieczór. Pociąg ten łączy się w Krasnem z pociągiem nr. 1658 z Brodów, we Lwowie z pociągiem nr. 2 do Krakowa i nr. 313 do Suczawy. Zmiana ta powoduje przełożenie pociągu nr. 1658 na szlaku Krasne-Brody i pociąg ten będzie odjeżdżał z Brodów o 6·33 wieczór, przyjazd do Krasnego o 7·55 wieczór.

Równocześnie ustaje ruch dotychczas kursującego pociągu nr. 13 między Podwołoczyskami i Wołoczyskami. Na szlaku Lwów-Suczawa-Burdujeni kursować będzie pociąg nr. 313 do Burdujeni i tam łączyć się z pociągiem nr. 76 a) król. rum. kolei państwowej do Jass. Pociąg zaś nr. 314 łączyć się będzie z powyższym dniem w stacyi Suczawie z pociągiem nr. 75 a) król. rumuńskiej kolei państw. z Jass.

Bliższe daty, tyczące się przytoczonych zmian w ruchu pociągów osobowych i pospiesznych na liniach c. k. kolei państwowych z dniem 1 czerwca b. r. zawarte są w świeżo wydanych dodatkach do rozkładów jazdy ściennych i w formacie kieszonkowym. Posiadający te podręczniki, mogą otrzymać także te dodatki, za zgłoszeniem się w kasach stacyjnych, w biurze informacyjnem, lub w biurze ruchu c. k. kolei państwowych.

— **Udział Białej**, zwanej „Manchestrem galicyjskim" w powszechnej Wystawie krajowej jest już zapewniony. W dniu 12 b. m., jak wiadomo, odbyła się konferencya najwybitniejszych przemysłowców bialskich, zwołana przez burmistrza Biały dr. Rosnera, na której w obecności starosty miejscowego p. Piwockiego, sekretarz generalny wystawy p. Starkel wyjaśnił zgromadzonym historyę, cel, doniosłość i szczegółowy program Wystawy krajowej i rozdał im program, deklaracye oraz inne druki. Uchwalono utworzyć komitet lokalny i nie budując oddzielnego pawilonu skomasować się w pałacu przemysłowym. Ujrzymy więc na placu wystawowym tak głośne i poważne firmy jak: Sternickel i Guelcher (fabryka sukna, przędzalnia, warstaty mechaniczne tkackie, warstaty elektro-techniczne wyrabiające maszyny dynamo elektryczne i wszelkie rodzaje oświetlenia elektrycznego); Strzygowski (fabryka sukna); Fiałkowscy (fabryka papieru); Senewald (fabryka sznelkarska); Szmeja (fabryka urządzeń młynarskich); Hess, Zipser, Vogt. Z Bialska spodziewany jest Nerlich, Polak, fabrykant śrutu i nabojów. Są to dopiero pierwsze zapowiedzi, dalszych niewątpliwie spodziewać się należy.

— **Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych** odbędzie walne zgromadzenie w tym roku w Krakowie w dniach 21 i 22 maja. Po kartę uczestnictwa, za którą opłata wynosi 4 zł., zgłosić się należy do Edmunda Grzębskiego, profesora szkoły realnej w Krakowie. Karta ta upoważnia do bezpłatnego mieszkania i do uczty, która się odbędzie 21 b. m. Byłoby pożądanem, aby szan. koledzy, którzy mają zamiar wziąć udział w walnem zgromadzeniu, zechcieli naprzód zawiadomić prof. Grzębskiego, którego dnia i którym pociągiem do Krakowa przybędą.

Bilety kwaterunkowe wręczać będą przybywającym członkom Towarzystwa na dworcu kolejowym członkowie komitetu przyjęcia, odznaczeni kokardką. W sobotę, t. j. d. 20 b. m. po godzinie 8 wieczór odbędzie się zebranie w hotelu pod Różą.

— **Szósty odczyt**, zamykający drugą seryę wykładów Towarzystwa oszczędności kobiet „O roku 1863", wygłosi dr. Stella Sawicki dnia 17 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Dochód przeznaczony w połowie na fundacyę im. Kościuszki, w połowie na straże ochotnicze wiejskie.

— **Egzamina nauczycielek** robót ręcznych kobiecych, rozpoczną się w c. k. Seminaryum naucz. męskim w Stanisławowie we wtorek, dnia 20 czerwca b. r. o godzinie 8 rano. Kandydatki, które zamierzają składać egzamin, mają wnosić podania do dyrekcyi zakładu (plac Trynitarski l. 2), w terminie do 15 czerwca b. r. Do podań należy dołączyć: a) metrykę urodzenia na dowód ukończonego 18 roku życia; b) świadectwo zdrowia; c) świadectwo moralności; d) ostatnie świadectwo szkolne; e) krótki życiorys.

(§) **Spór gminy m. Lwowa z Tramwayem.** Wczoraj rozstrzygniętym został spór między Towarzystwem *Società tricstina Tramway* a gminą miasta Lwowa o budowę kolei elektrycznej w naszem mieście.

Jak wiadomo, do rozstrzygnięcia sporu powołani zostali na sędziów polubownych ze strony gminy hr. Stanisław Badeni, zaś ze strony Tramwayu dr. Bronisław Łoziński, zaś obaj sędziowie polubowni wybrali superarbitrem JE. Apolinarego Jaworskiego.

Dr. Łoziński był zdania, że gminie m. Lwowa wolno budować kolej elektryczną, pod warunkiem zupełnej nienaruszalności praw nabytych przez Towarzystwo tramwayowe z mocy umowy jego z gminą m. Lwowa, zawartej w d. 2 lutego 1879 r. W szczególności dr. Łoziński dopuszcza możliwość budowy kolei, wychodzącej z jakiegokolwiek bądź punktu, byle nie z dworca głównego kolei państwowej i nie linią, któraby stanowiła linię konkurencyjną, wobec linii kolei konnej, wiodącej ulicami: Gródecką, placem Maryackim na plac Cłowy. Zdaniem dra Łozińskiego Towarzystwo tramwayowe zastrzegło sobie bowiem na tej linii wyłączność, przyczem intencyą stron było uchylenie możliwości wszelkiej konkurencyi.

Co się tyczy zaś linii z placu Cłowego do cmentarza Łyczakowskiego i z placu Halickiego do parku Stryjskiego, może Towarzystwo tramwayowe wybudować linie własne obok kolei elektrycznej, jeżeli zadość uczyni warunkom, ustanowionym przez Radę miejską. Rada miejska oświadczyła bowiem już Towarzystwu, że pod pewnymi ściśle określonymi warunkami udzieli mu koncesyi na budowę tych linij, a zatem Towarzystwo nabyło już pewne prawa.

Sędzia hr. Stan. Badeni oświadczył natomiast, że jego zdaniem, tak według prawa ścisłego, jako też według zasady *equum et bonum*, należy gminie miasta Lwowa przyznać bezwarunkowe prawo budowania kolei żelaznych nie siłą koni, lecz innemi jakiemikolwiekbądź motorami poruszanych.

W obec niezgodnych wotów sędziów polubownych, rozstrzygnięcie sporu oparło się superarbitra JE. Apolinarego Jaworskiego, który przychylił się do zdania, wypowiedzianego przez hr. Stan. Badeniego.

Dziś o godzinie 9 zebrały się w jednej z sal komisyjnych w gmachu sejmowym strony spór wiodące, a mianowicie ze strony gminy miasta Lwowa byli obecni pp.: prezydent miasta Mochnacki, radny miasta dr. Byk i syndyk miasta dr. Popiel, zaś ze strony Towarzystwa tramwayowego dyrektor Towarzystwa p. Schuster i syndyk Tow. dr. Till.

J. E. p. Jaworski w obecności stron i sędziów polubownych ogłosił następujący wyrok: Gmina miasta Lwowa ma prawo do wybudowania, względnie urządzenia i utrzymywania w ruchu na wszystkich ulicach i placach m. Lwowa, jak niemniej na prywatnych gruntach, niezależnie od Towarzystwa *Società triestina Tramway*, kolei żelaznych, nie siłą koni, lecz innymi jakimikolwiekbądź motorami poruszanych i w ruch wprowadzonych.

— **W losowaniu** z fundacyi stypendyjnej imienia Arcyksięcia Rudolfa dla stanisławowskich rzemieślników wyciągnął wygraną 200 zł., Jakób Stolarczyk, czeladnik kowalski.

— **Koncert.** Na dochód funduszu emerytalnego wdów i sierot po kapelmistrzach wojskowych, odbędzie się w niedzielę, dnia 21 maja na Zamku wielki koncert muzyki wojskowej 30 pułku piechoty.

— **Z Towarzystwa prawniczego** lwowskiego. W piątek, dnia 19 b. m. o godzinie 7 wieczór referować będzie p. Aleksander Lewandowski: „O kwestyach spornych z austryackiego prawa asekuracyjnego, w szczególności czyli kapitał na wypadek śmierci ubezpieczony, jest przedmiotem spadku i czy podlega egzekucyi". Wydział zaprasza wszystkich pp. członków na ten wykład.

— **Zamiast wieńców** na trumnę ś. p. Zygmunta Sawczyńskiego, złożono na ręce ks. Gorazdowskiego pod literami: A. G.; J. E. i B., po 10 zł. na internat nauczycielski.

— **Echo.** W sobotę, dnia 20 b. m. odbędzie się w sali straży ogniowej ochotniczej „Sokół" (Rynek l. 17, I piętro), trzynasty wieczorek muzyczno-deklamacyjny towarzystwa śpiewackiego „Echo". Będzie to ostatni wieczorek w bieżącym sezonie. Początek o godzinie 8 — koniec o $9^1/_2$ wieczorem.

— **Ślub.** W Krakowie, pobłogosławiony został związek małżeński dr. Jana Starachowicza, lekarza-dentysty, z panną Heleną Schwarzenberg-Czerny.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie, dr. Czesław Podgórski, prymaryusz szpitala w Żywcu.

— **Groźny pożar** powstał wczoraj około godziny 10 w nocy w sklepiku pod l. 3 przy ulicy Wesołej, w którym niejaka Tauba Grünfeld sprzedaje naftę. Jakaś dziewczynka biorąc ze stołu flaszkę napełnioną naftą, właśnie co kupioną, przez nieostrożność wywróciła ją, a gdy chciała pochwycić flaszkę, by się nafta nie wylała, zawadziła drugą ręką, w której trzymała zapałki, o stół, skutkiem czego zajęły się zapałki a od tych rozlana nafta. Płomienie w jednej chwili ogarnęły stół i w pobliżu stojącą szafkę z odzieżą, Grünfeldowa jednak, nie tracąc przytomności, natychmiast wyrzuciła na ulicę płonące te sprzęty, a drzwi sklepiku zamknęła, przez co zapobiegła dalszemu szerzeniu się ognia, tak, iż straż pożarna, przybywszy spiesznie na miejsce, zastała ogień już ugaszony.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 18 maja b. r. Barometr stoi w mierze.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 17 maja do 12 w południe dnia 18 maja b r, mieliśmy wiatr co do kierunku południowy, co do siły mierny (3), niebo lekko zachmurzone, a powietrze miernie wilgotne (51 procent wilgotności względnej); opadu nie było.

Średnia temperatura w tym czasie była +17,7°C., najwyższa +22,0°C. wczoraj po południu, najniższa +11,8°C. w nocy.

Przez całą dobę mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w Irlandyi; zwyżka 765 do 760 mm. w Królestwie Polskiem; zniżka drugorzędna utworzyła się w północnej Rossyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 760 mm.

Prognoza na dobę 19 maja bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-zachodni, co do siły mierny (3); średnia temperatura doby obniży się do +14°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 60 proc.; opad deszcz chwilowy, zresztą pogoda. Powietrze skłonne do burzy.

— **Krynica.** C. k. Zakład wodoleczniczy w Krynicy ogłosił sprawozdanie za rok 1892. Ze sprawozdania tego wyjmujemy następujące szczegóły: W roku 1892 leczyło się w Zakładzie osób 748 (410 mężczyzn i 338 kobiet), t. j. o 80 osób więcej, niż w r. 1891.

Największego kontyngensu dostarczyli chorzy z cierpieniami nerwowemi; po nich chorzy ze zboczeniami w przewodzie pokarmowym i drogach oddechowych, z upośledzeniem w odżywianiu i leniwą przemianą materyi, z zakażeniami chronicznemi, z wątłością ustroju wrodzoną lub nabytą, niedokrewni, rekonwalescenci, wreszcie osoby, nie mające chorobliwych zmian w organizmie, które używały hydropatyi dla rychłego odzyskania sił pracą zużytych. Wyniki leczenia okazały się bardzo korzystnemi: z 748 przybyłych 445 opuściło krynicki Zakład hydropatyczny ze zdrowiem zupełnie odzyskanem, 220 ze znacznem polepszeniem, z mniej wybitnem 62 — tylko 19 chorych czyli $2^1/_2$ prc. skutku pożądanego nie osiągnęło.

Tak wybitnie skuteczną działalność leczniczą Zakładu przypisać należy w znacznej mierze nader korzystnym warunkom, w jakich się c. k. Zakład hydropatyczny w Krynicy znajduje: ożywczy klimat (600 metr. n. p. m.), położenie zaciszne a słoneczne w parku, służba doświadczona, obfitość naturalnych środków leczniczych, odpowiednio urządzony pensyonat, zabezpieczający wszelkie potrzeby pacyentów, wszystko składa się na to że leczenie w możliwie najlepszych odbywa się warunkach.

Sam Zakład wystawiony przed 9 laty i od tego czasu trzykrotnie rozszerzany, mieści dwa oddziały: dla pań i dla mężczyzn, każdy składający się z obszernej sali ogrzewanej i dobrze wentylowanej, posiadającej wszelkie najnowsze urządzenia do leczenia wodą potrzebne, i z kilku mniejszych pokoi łaziebnych. Oprócz tego mają oba oddziały osobne gabinety I klasy.

Poczekalnie, kasa, pokój ordynacyjny i pokoje do elektryzowania, massowania, inhalacyj i innych czynności leczniczych znajdują się w budynku oddzielnie wystawionym, który jest połączony z Zakładem obszerną krytą galeryą.

— **Wypadek kolejowy.** Między Lipnikiem a Weisskirchen przerwał się onegdaj pociąg towarowy. Tylna jego część, pędząc za przednią, zdruzgotała przy zderzeniu kilka wagonów. Z ludzi nie doznał nikt szwanku. Wypadek ten spowodował, że ranny pospieszny pociąg wiedeński nadszedł do Krakowa wczoraj dopiero o godzinie 9 minut 50 rano, a pociąg pocztowy po południu o godzinie 1 minut 50. W skutek tego nastąpiło wczoraj znaczne opóźnienie pociągów przychodzących z Krakowa do Lwowa.

— **Majątki księżnej Hohenlohe.** *Graždanin* donosi, że główny administrator majątków księżnej Hohenlohe, p. Knorre, przybył do Petersburga dla ostatecznych narad z ministrem skarbu co do sprzedania skarbowi niewysprzedanej dotąd części majątków po księciu Wittgensteinie.

— **Popioły Kolumba** były, jak donosi *New-York-Herald*, kilka dni temu w wielkiem niebezpieczeństwie. Niewiadomy bowiem dotąd

złoczyńca usiłował porwać tę najcenniejszą relikwię obecnej wystawy w Chicago. Strzegący sali dozorca, usłyszawszy niezwykły jakiś szelest, spojrzał w stronę witryny, chroniącej urnę z popiołami, i zauważył jakiegoś mężczyznę, który, otworzywszy właśnie szklane wieko, usiłował schować szybko wydobytą urnę do kieszeni. Dozorca rzucił się za złodziejem, który widząc, iż nie zdoła ujść, rzucił urnę za siebie na ziemię. Chwila, którą zatrzymał się goniący dla zabezpieczenia cennej relikwi od uszkodzenia, wystarczyła czelnemu złodziejowi, by ulotnić się bez śladu.

— **U Edisona.** Znakomity wynalazca amerykański mieszka obecnie w Orange-Park w Nowym Jorku. Najnowszym jego wynalazkiem, który obiecuje udoskonalić i rozpowszechnić dopiero za dwa lata, jest t. zw. „kinetograf", czyli aparat, służący do notowania ruchów. Kinetograf ma być tem dla oka, czem jest fonograf dla uszu. Dzięki temu przyrządowi, można będzie utrwalać nie tylko głos śpiewaka, aktora, mowcy, ale i ich ruchy, gesty, wyraz twarzy i t. p. Jednemu ze zwiedzających pokazywał już Edison aparat działający. Po przyłożeniu oka do szkieł widział on wewnątrz aparatu, poruszanego osobną korbą, Tyrolczyka, tańczącego swój taniec narodowy. Sekcya fotografij, odpowiednio ułożona i przesuwana przed oczami widza z niezmierną szybkością, daje mu całkowity obraz ruchów tancerza. Fotografie te, zdjęte z czterech stron przedmiotu lub człowieka w stosunku 2760 poz na minutę, utrwala Edison na specyalnych walcach, które wsuwane bywają do aparatu zupełnie tak, jak walce głosowe do fonografu. Jednocześnie pracuje Edison nad sporządzeniem niezmiernie dokładnych zegarków. Czasomierz Edisona ma kosztować nie więcej nad 1½ dolara, a jak zapewnia wynalazca, w niczem nie będzie ustępował najlepszym zegarkom genewskim. W przewidywaniu, iż światło elektryczne wyruguje niebawem zewsząd wszystkie inne czynności oświetlające, wynalazca amerykański przygotowywa nowy typ lampy, bardzo taniej, dla każdego domu prywatnego dostępnej. W ostatnich czasach wynalazł Edison nową maszynę do wydmuchiwania szklanych lampek elektrycznych, która w znakomitym stopniu przyczyni się do obniżenia ceny oświetlenia elektrycznością. Wreszcie prowadzi wciąż Edison studya nad zużytkowaniem wodospadów Niagary do celów przemysłowych.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe** w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od godziny 3—6 popołudniu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 cnt. W niedziele otwarte od godziny 10—1 przedpołudniem. Wstęp wolny.

— **Zakład nar. im. Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od 9—2, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10—11 przed południem, we środy i soboty od godz. 11—3. Wstęp wolny.

— **Muzeum im. Lubomirskich** otwarte codziennie rano od 9—1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od 3—5 popołudniu.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, we czwartek, na dochód reżysera opery Mieczysława Kamińskiego „Favorita", opera w 4 aktach Donizetti'ego. Występ panny Salomei Kruszelnickiej i pp.: Aleksandra Myszugi i Gabryela Górskiego. — Jutro, w piątek, po raz trzeci „Watażka", dramat w 3 aktach, a 4 odsłonach osnuty na tle dziejowem z czasów Stanisława Augusta przez Aurelego Urbańskiego.

(n) **Z sali koncertowej.** Piąty koncert Towarzystwa muzycznego i koncert pianisty Teodora Pollaka stanowią muzyczny dobytek ubiegłego tygodnia. Koncert Towarzystwa podobnie jak zwykle, tak i tym razem zalecał się programem ładnie obmyślanym, którego punkt ciężkości leżał w septecie Beethovena i wokalnej kompozycyi Maksa Brucha „Siechentrost". O septecie Beethovena trudno coś nowego napisać — jestto utwór z pomiędzy arcydzieł klasycznej muzyki najpopularniejszy, dzięki układom czteroręcznym ogólnie znany, ale zawsze pociągający słuchacza i zawsze pełen uroku. Nosi on wyraźnie na sobie cechy pierwszego okresu twórczości Beethovena do tego stopnia, że na większej części ustępów dzieła mógłby się sam Mozart podpisać, tak dużo w nim owej słonecznej pogody i owego stylu galanteryi zeszłego wieku. Jednak od czasu do czasu przemawia z septetu późniejszy twórca heroicznej symfonii, a przemawia wyrazami pełnymi siły. Część czwarta septetu (waryacye) w pierwszym rzędzie, posiada taką głębię Beethovenowską, jest ona arcydziełem w pomyśle i formie. Wykonanie było nader staranne, jedynie Menuet grany zbyt szybko, potrochę niedopisał z powodu trudności, jakie stworzyło tempo dla waltorni. „Siechentrost" Maksa Brucha jest jedną z najpoetyczniejszych kompozycyj wokalnych, zwłaszcza zakończenie jej działa w sposób czarujący — ów chór a capella harmonizowany archaicznie, ubrany delikatnymi arebeskami skrzypców, a w końcu kilkadziesiąt ostatnich taktów, powierzonych tylko fortepianowi i skrzypcom, to najwyższa poezya dźwięków. Podobnie pięknym jest początek i pierwsza pieśń. Jedynie zestawienie dwóch duetów nie jest dość szczęśliwem, bo wytwarza monotonię; należało też pierwszy opuścić. Chór Towarzystwa, jak wiadomo, w męskie głosy niezbyt obfitujący, jeżeli się do czego kwalifikuje, to właśnie do tego rodzaju utworów, co „Siechentrost" nie potrzeba tu imponującej siły głosów, wystarcza czyste intonowanie i poprawny śpiew, jeżeli ponadto zdołano wydobyć odcienia, to już i efekt uzyskany. Pp. Górski i Lewicki starannie spełnili swoje zadanie, pierwszy z nich miał je znacznie większe, bo śpiewał obok duetów i dwie pieśni.

Drugim z rzędu numerem programu były solowe pieśni utworu sprawozdawcy, piszącego te słowa, w skutek czego usuwają się z pod jego pióra; niech mu jednak wolno będzie złożyć wyrazy uznania pani Pawlików-Nowakowskiej, która wykonała je swoim dźwięcznym głosem w sposób godny artystki, umiejącej każdym utworem zainteresować słuchacza. Pomiędzy pieśniami a ostatnim numerem programu umieszczono walce Kirchnera jako intermezzo fortepianowe, odegrane przez młodziutką uczennicę konserwatoryum p. H. Kozłowskę i p. Wszelaczyńskiego.

Koncert Teodora Pollaka był w tym roku drugą wirtuozowską produkcyą fortepianową; na zbytek więc fortepianowej muzyki nie możemy się uskarżać i właśnie dla tego należałoby sądzić że występ takiego doskonałego pianisty powinienby był jeszcze więcej publiczności zająć. Pan Teodor Pollak w wykonaniu utworów pokroju czysto popisowego, nie znajdzie łatwo rywala: pasażowa jego technika jest olśniewająca, siła wielka, uderzenie piękne. Obydwa walce — Rubinsteina i Straussa-Tausiga, obydwie transkrypcye — jego własna i Pabsta, odegrane były nieporównanie, podobnie jak i utwory oryginalne, Nie w tym stopniu podobało się nam wykonanie Fantazyi Schuberta (nawiasem mówiąc zbyt długiej i nużącej słuchacza), oraz karnawału Schumana. Preludyum Szopena było o tyle niewłaściwie traktowane, iż łamanie melodyi z akompaniamentem lub drugim głosem, nie leży w stylu Szopena utworów, a nadto że w ogólności powinna tu przeważać poetyczna prostota nad nerwową deklamacyą. Na usprawiedliwienie wykonawcy należy tu zaznaczyć, iż miał trudności do zwalczenia z fortepianem, który bardzo dobry do salonu, dla silnej koncertowej gry jest niewystarczającym. Mimo drobnych zarzutów, jakie podnosimy, wrażenie ogólne gry p. Pollaka było świetne, obok bowiem tej zdumiewającej techniki, posiada on niczem niezastąpioną werwę młodzieńczą, która na słuchacza działa przejmująco i która też podnosi grę jego do rzędu niepospolitych artystycznych zjawisk.

Konkursa. Akademia Umiejętności w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs na stypendyum im. Śniadeckich z fundacyi ś. p. Seweryna Gałęzowskiego w kwocie 5000 fr. Celem powyższego stypendyum jest dopełnienie studyów naukowych zagranicą; według słów fundatora, „z celem tym łączy się myśl, ażeby przy tej pomocy Uniwersytety krajowe, na teraz krakowski i lwowski, mogły mieć zapewniony zapas sił nauczycielskich, a w każdym razie kraj ludzi, mogących wpływać samodzielnie na postęp umiejętności".

Kandydat, mogący otrzymać to stypendyum jeśli nie jest przy jakimkolwiek krajowym lub zagranicznym Uniwersytecie docentem lub asystentem, winien posiadać wyższy stopień naukowy i być znanym z gorliwej pracy w zawodzie, któremu pragnie się poświęcić, w każdym zaś razie wymagać się będzie od niego biegłości w języku polskim. Tym razem o stypendyum powyższe mogą ubiegać się kandydaci, którzy poświęcają się naukom przyrodniczym, lub matematycznym.

Podania wnosić należy do Akademii umiejętności w Krakowie po dzień 15 czerwca 1893 i dołączyć do nich następujące załączniki: 1) Dowody, że kandydat według warunków powyżej określonych może ubiegać się o powyższe stypendyum; jeżeli zaś jest docentem, powinien wykazać, co dotychczas wykładał i ilu miał słuchaczy. 2) Prace naukowe drukiem ogłoszone, albo też i rękopiśmienne. 3) Dokładny program studyów, które w ciągu roku zamierza odbywać.

Stypendyum powyższe wypłaci kasa Akademii Umiejętności w dwóch równych ratach półrocznych, a mianowicie pierwszą ratę dnia 1 października 1893, drugą zaś dnia 1 kwietnia 1894. Wypłata drugiej raty zależeć będzie jednak od uchwały komitetu stypendyjnego, któremu stypendysta po upływie pierwszego półrocza złoży wyczerpujące sprawozdanie z odbytych studyów.

Sekretarz generalny: *St. Smolka.*

Akademia umiejętności w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs na stypendyum im. ś. p. Zenona Pileckiego w kwocie 1200 zł.

Kandydatem może być według woli ś. p. Zenona Pileckiego tylko rodowity Polak, katolik obrządku rzymskiego lub grecko-unickiego, który ukończył kurs nauk uniwersyteckich ze stopniem doktora lub też na jednym z Uniwersytetów rossyjskich ze stopniem naukowym kandydata, i pragnie udać się za granicę, celem dopełnienia studyów w obranym zawodzie naukowym. Kandydat powinien władać biegle językiem ojczystym i ma we własnym interesie postarać się o wszelkie dowody, świadczące nie tylko o jego uzdolnieniu, wytrwałej pracowitości i zamiłowaniu w naukach, lecz także o jego moralności i poczuciu narodowem. Pomiędzy kandydatami, zarówno pod każdym względem zasługującymi na otrzymanie stypendyum, pierwszeństwo dane będzie kandydatowi, pochodzącemu z prowincyj, zostających pod panowaniem rossyjskiem.

Tym razem o stypendyum to ubiegać się mogą kandydaci, którzy poświęcają się rzeczom polskim, a mianowicie: historyi polskiej w najrozleglejszem znaczeniu, historyi prawa polskiego, literatury polskiej, lub nauce języka polskiego.

Podania wnosić należy do Akademii Umiejętności w Krakowie po dzień 15 czerwca 1893 i dołączyć do nich następujące załączniki: 1. Dowody, że kandydat według warunków powyżej określonych, ma prawo ubiegać się o powyższe stypendyum. 2. Dokładny program studyów, które w ciągu roku zamierza odbywać.

Stypendyum powyższe wypłaci kasa Akademii Umiejętności w dwóch ratach półrocznych, a mianowicie pierwszą ratę dnia 1 października 1893, drugą zaś dnia 1 kwietnia 1894 r. Wypłata drugiej raty zależeć będzie jednak od uchwały komitetu stypendyjnego, któremu stypendysta, po upływie pierwszego półrocza złoży wyczerpujące sprawozdanie z odbytych studyów.

Sekretarz generalny: *St. Smolka.*

Ciekawa premiera. W paryskim Odeonie przedstawiono po raz pierwszy komedyę z r. 1577, a zatem w 316 lat po jej napisaniu! Biedny autor dosyć zatem długo czekał ze swoim rękopisem; powodzenie jednak, jakiego doznała jego sztuka, musiała na tamtym świecie wynagrodzić mu zapewne doznane męki oczekiwania. Owym autorem jest Odet de Turnebe (ur. w 1553) a sztuka nazywa się: „Zadowoleni" (*les Contents*); dotąd była ona znaną jedynie małemu gronu erudytów; obecnie krytyka uznała ją za najlepszą sztukę 16 wieku, za najlepszą prawie ze sztuk, które poprzedziły pierwsze komedye Moliera. Wartość „Zadowolonych", których treść, dosyć nieprzyzwoita, naśladowana jest z teatru włoskiego, leży głównie nie w akcyi i intrydze, lecz w dosadnej charakterystyce osób, będących ówczesnymi typami, żywcem zdjętymi z natury, w epizodach pojedynczych, malujących wybornie epokę i w doskonałym choć tłustym dyalogu.

Emile Augier otrzyma w Paryżu pomnik; zawiązał się w tym celu komitet, do którego należą najsławniejsi ludzie pióra, najznakomitsi artyści, mianowicie Gounod, Claretie, Dumas, Sardou, Gerome, Doucet, oraz aktor Got i bar. Rothschild.

Przewodnik naukowy i literacki, bezpłatny dodatek do *Gazety Lwowskiej*, wyszedł za miesiąc maj i zawiera: I. Rzut oka na stosunki w Księstwie Warszawskiem między r. 1812 — 1814, przez Franciszka Rawitę. — II. Roztrząsania o podstawach moralności ludzkiej, przez Wojciecha hr. Dzieduszyckiego. — III. O tytułowaniu się biskupów w wiekach średnich przez wyrazy: *Dei et Apostolicae Sedis gratia*, przez ks. dr. Jana Fijałka. — IV. Listy Andrzeja Edwarda Koźmiana 1830 — 1864 roku. — V. Wpływ Stolicy Apostolskiej na rokowania pokojowe Kazimierza Wielkiego z Czechami i Zakonem niemieckim, przez K. J. Gorzyckiego. — VI. Z powodu dzieła Stanisława Tarnowskiego o Zygmuncie Krasińskim, przez dr. Tadeusza Sternala. — VII. Przejażdżki po Wołyniu (Obrazki z przeszłości i teraźniejszości.) serya druga, przez X. — VIII. Kronika literacka.

Zygmunt Sawczyński.

Po długich, uporczywych cierpieniach zmarł wczoraj o godzinie 2 w południe w mieście naszem Zygmunt Sawczyński, członek Rady szkolnej krajowej, b. dyrektor seminaryum nauczycielskiego we Lwowie, długoletni poseł na Sejm i do Rady państwa.

Urodzony w dniu 30 kwietnia 1826 r. w Oleksińcach, wsi powiatu czortkowskiego, uczęszczał do szkół średnich w Buczaczu, poczem w r. 1847 wstąpił na Uniwersytet we Lwowie, gdzie pilnie pracował w zakresie nauk historycznych i filologii klasycznej. Ukończywszy studya uniwersyteckie, poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu, do którego czuł pociąg wewnętrzny i który otwierał szerokie pole do spełnienia marzeń jego o pracy dla dobra kraju i społeczeństwa. Został naprzód nauczycielem przy gimnazyum w Tarnowie, gdzie kolegował w profesorskim zawodzie z ś. p. Marszałkiem kraj. Mikołajem Zyblikiewiczem. Mianowany w r. 1850 profesorem w liceum św. Anny w Krakowie, pozostał na tem stanowisku aż do r. 1855, w którym wyjechał do Wiednia, by odbyć na Uniwersytecie tamtejszym studya przygotowawcze do egzaminu profesorskiego. Powróciwszy do kraju, objął dawne swe obowiązki w liceum krakowskiem, i sprawował je odtąd stale do r. 1861. W tym to czasie, w listopadzie r. 1858, połączył się węzłem małżeńskim z p. Jadwigą Ekielską. W roku 1861 przeniesiony został do Czerniowiec, a następnie do Sambora. Ustąpił w roku 1862 ze stanowiska, powrócił do Krakowa, i poświęcił się wyłącznie literaturze, pisząc artykuły polityczne i literackie — w szczególności krytyki teatralne — do *Czasu*, *Przeglądu Polskiego* i innych czasopism. W roku 1866 wysłany przez kuryę większych posiadłości obwodu stryjskiego do Sejmu galicyjskiego, przeniósł do Lwowa swoją działalność. Tutaj, zaraz w pierwszym roku swego pobytu, ogłosił szereg publicznych prelekcyj o życiu rodzinnem w Polsce za czasów Zygmuntów i o „Konradzie Wallenrodzie" Mickiewicza. W tym samym także roku wstąpił jako urzędnik do Wydziału krajowego, i równocześnie wybrany w d. 4 lutego 1867 r. z okręgu miejskiego w Tarnopolu do Sejmu krajowego, a następnie w dniu 2-go marca tegoż roku, również z tego okręgu, na posła do Rady państwa, działalność swoją skierował na szerszą dziedzinę. W Radzie państwa brał w tych czasach gorliwy udział w obradach nad konstytucyą grudniową.

Od r. 1868, t. j. od zawiązania Rady szkolnej krajowej, wydelegowany przez Wydział krajowy jako jeden „z dwóch mężów zaszczytnie znanych w zawodzie naukowym, przed Wydział krajowy przedstawionych a przez Najj. Pana mianowanych", należał do tej najwyższej magistratury, kierującej wychowaniem publicznem w kraju naszym, nieprzerwanie aż do chwili zgonu. W r. 1871 mianowany został dyrektorem Seminaryum nauczycielskiego męskiego we Lwowie i pozostawał na tem stanowisku, na którem rozwinąć mógł tę całą działalność pedagogiczną, która była bodaj czy nie największą jego zasługą, a która w rozwoju szkolnictwa ludowego u nas zajmie jedno z najwybitniejszych miejsc, aż do roku 1892. Przez szereg lat kilkunastu, bo od r. 1871 aż do r. 1892, przewodniczył on także galicyjskiemu Towarzystwu pedagogicznemu, uzupełniając pracą swą w tem Towarzystwie, działalność około podniesienia wychowania publicznego i stanu nauczycieli szkół ludowych, rozwijaną na stanowisku dyrektora Seminaryum.

W r. 1870 wybrany posłem z miasta Tarnopola, otrzymuje ponownie wybór z sejmu do Rady Państwa, w której zasiada do roku 1873. W r. 1876 wybrany do Sejmu równocześnie w trzech okręgach wielkich posiadłości, w tarnowskim, rzeszowskim i przemyskim, zatrzymuje mandat przemyski i zasiada w Sejmie do r. 1883. Następnie wybrany posłem do Rady państwa z miast Przemyśla Gródek, zasiadał w niej do roku 1891. W r. 1890 był członkiem delegacyj wspólnych. Przez dłuższy czas był także zastępcą członka Wydziału krajowego.

W komisyi szkolnej Sejmu krajowego należał do grona tych posłów, którzy układali statut Rady szkolnej; brał także czynny udział w obradach Sejmu nad ustawami o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, nad organizacyą seminaryów nauczycielskich, szkolnictwa ludowego i nadzorów szkolnych i on to głównie przyczynił się w Sejmie do ustalenia minimum płacy nauczycielskiej na 300 fl.

Oprócz wielu artykułów i rozpraw, rozrzuconych po rozmaitych czasopismach, z większych prac śp. Zygmunta Sawczyńskiego zanotować wypada: „Ksiądz Felix Dupanloup, biskup orleański", Odbitka ze *Szkoły*, Lwów 1879, str. 105; „Szkolne kasy oszczędności ze stanowiska pedagogicznego uważane" Lwów 1880, odbitka ze *Szkoły*, str. 133; „W stuletnią rocznicę ogłoszenia niepodległości Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej: Benjamin Franklin, Jerzy Waszyngton", Lwów 1876 roku, str. 66 i 108; „Kilka uwag nad internatami seminaryalnymi" (odbitka z *Dziennika naukowego i literackiego* 1881); „Języki wschodniej części kraju naszego w stosunku do szkół i do siebie uważane", (przedruk z fejletonu *Czasu*) i i. Pisał także po czesku i po niemiecku, a ważną rolę w dziejach szkolnictwa naszego spełniły dokonane przez ś. p. Sawczyńskiego, a zastosowane do potrzeb niższych klas szkół średnich, tłómaczenia „Dziejów" Weltera. (Tłómaczenie to doczekało się kilku wydań; dzieje polskie obrobione były samodzielnie) i „Psychologii" Crügera.

S. p. Sawczyński — Rusin z urodzenia — był wiernym, miłującym kraj i przeszłość historyczną naszego narodu, obywatelem. W jego sercu nie było miejsca na rozdźwięk uczuć. Jak umysł był jasny i trze-

żwy, tak i uczucia niezmącone a głębokie. Jako profesor i kierownik młodzieży, odznaczał się wielkiem dla niej sercem i życzliwością wielką, to też uczniowie kochali go bardzo. Wykład miał nadzwyczaj jasny, przykuwający uwagę ucznia, a w ogólności celował wielkim talentem krasomówstwa. Mówił zawsze bez przygotowania a porywał słuchaczy. Głośne były przemowy, któremi otwierał co roku zjazdy Towarzystwa pedagogicznego, a w których obierał sobie pewną sprawę ogólniejszego znaczenia z zakresu pedagogii za temat, i wyjaśniał go w dłuższem przemówieniu. Był to słowem mąż, niewątpliwie bardzo około rozwoju szkolnictwa i wychowania publicznego zasłużony, i dzisiaj szczere należy się jego uznanie, szczera o nim pamięć i szczery żal, że go już nie ma wśród nas! Cześć jego pamięci!

Pogrzeb odbędzie się jutro, w piątek, z domu żałoby, przy ulicy Zyblikiewicza, l. 5, o godz. 5, po południu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 17 maja.

Zdawało się, że przesilenie finansowe w Londynie już minęło, że zatem wszystkie targi mieć będą silną tendencyę. Tymczasem bankructwa idą tam jedne za drugiemi a z Australii dochodzą znowu ponure wieści. Oto dalsze 3 banki runęły w Melbourne i w Sidney. Nadto, cholerę w Holsztynie już sygnalizowano, co alarm wywołało niemały na wszystkich giełdach. Nic dziwnego, że pod wpływem takich wiadomości, targ wiedeński również ucierpiał. Pośród giełd zagranicznych, jedynie Paryż stosunkowo najlepiej się trzymał, gdyż renta francuska poszła w górę. Wpłynęły jednak na to lokalne stosunki. Mianowicie kasy oszczędności dla celów inwestycyjnych zakupują obecnie dość gwałtownie renty. Z powodu pogłoski o cholerze w Holsztynie, ucierpiały u nas najwięcej papiery przewozowe. Sprawozdanie o właściwym stanie zasiewów, ze strony Ministerstwa rolnictwa, wysokie bardzo kursa zbożowe — dopełniły miary. Wszystkie kursa, na całej linii się cofnęły. Wyjątek stanowiły tylko akcye Lloyda, które poszły w górę, dzięki doskonałemu wykazowi dochodów za miesiąc marzec. Lecz i te nie zdołały utrzymać zdobytego stanowiska, gdyż przy końcowych notowaniach spadły znowu o 50 c.

Targ zbożowy.

Lwów, 18 maja: pszenica 8·50 do 9·—, żyto 6·25 do 6·50, jęczmień —·— do —·—, owies 5·50 do 6·—, rzepak 13·— do 13·50, groch 6·50 do 9·—, wyka 5·— do 5·50, nas. lniane 11·75 do 12·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób 10·— do 11·—, bobik 5·— do 5·50, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona 64· do 70, biała 75·— do 90, szwedzka —·— do —·—, kminek 22·— do 25·—, anyż 39 do 41, kukurudza stara ·— do —·—, nowa —·— do —·—, chmiel —·— do —·—, spirytus gotowy 13·— do 15·50. Waranty na wrzesień 15·25 —·—.

Usposobienie silne.

Praga: pszenica czeska 8·80 do 9·20, węgierska —·— do —·—, morawska —·— do —·—, żyto 7·35 do 7·60, owies 6·60 do 7·40, soczewica —·— do —·—, groch —·— do —·—, bób —·— do —·—, jęczmień 7·60 do 8·75, rzepak 17·— do —·—, olej rzepakowy 39.50 do 40·—, kukurudza —·—, wyka —·— do —·—, mak —·— do —, nas. konopie —·—, kminek —·— do —·—.

Linz: pszenica węg. 9·40 do 85, górno austryacka 7·80 do 8·20 żyto górno-austr. 7·— do 7·85, węg. 8·2[illegible] do 8·50, jęczmień węgierski 7·60 do 9·—, górno-austr. 7·— do 7·50, górno-austr. pastewny 5·2[illegible] do 5·75, koniczyna —·— do —·—, nowa kukurudza 5·90 do 6·—, owies górno-austr 6·40 do 7·20, czeski [illegible]·90 do 7·35, nasienie lniane górno-austr. —·— do —·—, chmiel górno-austr. prima 60 do 63, export 50 do 57, słód austr. 13·— do 13·50, morawski 14·— do 14·50. Spirytus bez podatku pro 10 000 litr procent 17·20.

Podwołoczyska: pszenica 7·90 do 8·10, żyto 6·20 do 6·40, jęczmień brow. 4·40 do 5·50, pastewny —·— do —·—, owies 4·95 do 5·30, hreczka —·— do —·—, groch —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, koniczyna —·— do —·—, rzepak —·— do —. kartofle 1·15, do 1·30. gorzelniane — do — ukr. konopie —·—, mak —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

W poniedziałek dnia 29 maja odbędzie się u Najj. Państwa w sali ceremonialnej zamku cesarskiego wielkie przyjęcie. Przy tej sposobności wiele dam i członków świata arystokratycznego i dyplomatycznego zostanie przedstawionych Najj. Pani.

Księstwo bawarscy Leopold i Gizela z Córkami Księżniczkami Elżbietą i Augustą oraz z Narzeczonym Księżniczki Augusty Najd. Arcyksięciem Józefem Augustynem byli przedwczoraj po południu na obiedzie u Najj. Pani w Lainz. Wieczorem Księstwo bawarscy z Córkami udali się z powrotem do Monachium.

Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik złożył przedwczoraj w południe dłuższą wizytę hr. Edwardowi Stadnickiemu i jego małżonce.

W Izbie deputowanych Sejmu węgierskiego rząd przedłożył projekt ustawy w sprawie wolności wyznaniowej, składający się z 24 paragrafów. Według postanowień ustawy, każdy może wyznawać dowolną religię i zaznaczać to na zewnątrz w granicach ustaw i publicznej moralności. Zdolność wykonywania praw politycznych jest niezawisła od religijnego wyznania. Ustawa nie stosuje się do wyznań już recypowanych i do religii żydowskiej. Projekt ustanawia warunki ukonstytuowania prawnie uznanego wyznania. Rząd ma prawo odmówić swego zezwolenia, jeżeli dogmata sprzeciwiają się ustawom państwowym.

Izba deputowanych wybrała wczoraj do wspólnych Delegacyj kandydatów, nominowanych poprzednio przez stronnictwa.

Dzienniki berlińskie wymieniają jako termin zebrania się nowego parlamentu dzień 28 czerwca.

Drogą prywatną donoszą z Petersburga, iż skutkiem niezadowalającego stanu zdrowia p. Giersa rozstrząsana tam jest bardzo poważnie kwestya jego następcy. Ogólnie przypuszczają iż w razie, gdyby p. Giers ustąpił, zostałby powołany na kierownika polityki zagranicznej ambasador w Wiedniu ks. Łobanow.

Pośród Niemców, osiadłych w gubernii saratowskiej, rozwinął się ruch emigracyjny. Koloniści pospiesznie sprzedają domy, grunta i ruchomości, nabywane przez włościan miejscowych i emigrują do Ameryki.

List prywatny *Köln. Ztg.* z Petersburga donosi o odkryciu ogniska konspiracyjnego w okręgu wyborskim. Spiskowcy tworzyli, podobnie jak w r. 1870, coraz więcej rozszerzające się koła, z których jedno o drugiem nie wiedziało. W ostatnich miesiącach zaszły liczne samobójstwa uczniów gimnazyum i innych instytutów naukowych, zostające z tą sprawą w związku.

Rumuński dziennik urzędowy ogłasza pismo odręczne króla Karola do prezesa ministrów, w którem król we własnem i w królowej imieniu wyraża współczucie dla dotkniętych ostatniemi powodziami, poleca zorganizowanie akcyi pomocniczej i zarządza użycie pieniędzy, przeznaczonych na uroczystość narodową 10 maja, na wsparcie dla poszkodowanych.

W Bukareszcie utworzył się komitet ratunkowy pod przewodnictwem prezydentów Izby i senatu, tudzież mera miasta Bukaresztu. Król ofiarował 30.000 franków.

Księstwo bułgarscy zamierzają odbyć wkrótce podróż po kraju. Książę zamianował swą małżonkę szefem pułku kawaleryi nr. 2 i pułku piechoty nr. 8. W Tirnowie odbywają się bezustanne uroczystości i owacye na cześć księstwa.

Standard otrzymuje następującą charakterystyczną, acz nader nieprawdopodobną wiadomość z Petersburga: Według obiegających tu pogłosek, otrzymały niedawno dywizye: kijowska i odeska rozkaz, aby poczyniono przygotowania do ewentualnej okupacyi Bułgaryi. Wobec oświadczenia reprezentantów trójprzymierza, że krok ten musiałby być uważany za *casus belli*, wydane zostały odwołujące rozkazy.

Generał Dodds, będący obecnie *le lion du jour* nie został jeszcze przyjęty przez Carnota. Z Paryża donoszą, że powodem tego opóźnienia jest ta fatalna okoliczność, iż generał nie posiada jeszcze galowego, etykietą przepisanego mundury. W stolicy Francyi śmiano się potrochę z tego opóźnienia krawca a radykalne dzienniki zrobiły nawet kwestyę polityczną twierdząc, że podobna chińszczyzna przypomina najgorsze czasy absolutnej monarchii. Obecnie donoszą, że Carnot nie mógł jeszcze przyjąć zwycięskiego wodza, bo jest słaby.

Przykry wypadek spotkał przezesa senatu. U ministra skarbu Peytrala odbywał się wielki obiad, na który zaproszono ministrów, dyplomatów, wielu deputowanych i senatorów. Podczas obiadu zdarzył się ów wypadek. Pająk wiszący nad stołem oberwał się i uderzył w głowę prezydenta senatu Challemel-Lacoura. Rana jednakże nie jest niebezpieczna, lekarze zalecili tylko choremu zachowanie zupełnego spokoju i wypoczynek przez kilka dni.

Półurzędowa nota zaprzecza doniesieniom zagranicznych dzienników, jakoby ambasador Herbette, w rozmowie z jednym z niemieckich posłów do parlamentu, wyraził swoje poglądy o zagranicznych stosunkach Francyi.

W mieszkaniu aresztowanych anarchistów znaleziono wiele preparatów chemicznych, służących do przyrządzania materyałów wybuchowych, jakoteż przyrządy do włamywania się. U przywódców ruchu odkryto nadto papiery, zdradzające współudział w spisku licznych anarchistów, których aresztowania oczekiwać należy w najbliższym czasie.

Powoli toczy się w Londynie szczegółowa dyskusya nad *Home-rulem*; obecnie przyjęto paragraf drugi przedłożenia. Lord Randolph Churchill miał na zgromadzeniu konserwatystów mowę, w której zapowiedział opozycyę torysów i walkę na noże. Wprawdzie, dodał mowca, po odrzuceniu bilu przez Izbę lordów, położenie rządu będzie trudne, a rozwiązanie parlamentu konieczne. Gdyby zaś rząd nie chwycił się tego środka, przysłuży koronie prawo powołać nowy gabinet celem ratowania państwa i narodu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 maja. Na wczorajszym obiedzie galowym wzniósł Najj. Pan toast na cześć wielkiego księcia hesskiego, który odpowiedział toastem na cześć Najjaśniejszego Pana.

Wiedeń, 18 maja. *Wiener Ztg.* ogłasza Szef sekcyjny w Ministerstwie handlu Wittek otrzymał krzyż komandorski orderu św. Szczepana; komendant twierdzy w Przemyślu generał Julian Roszkowski godność c. k. podkomorzego; dyrektor Towarzystwa wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych Romuald Makarewicz we Lwowie złoty krzyż zasługi z koroną.

Wiedeń, 18go maja. *(Tel. pryw.)* Dyrekcya ruchu kolei państwowych w Stanisławowie zostanie aktywowana z dniem 1 lipca 1894, koszta zatem z tem połączone wejdą do preliminarza na rok 1894.

Wiedeń, 18 maja. *(Tel. pryw.)* Wszystkie dzienniki potępiają w wyrazach pełnych oburzenia ostatnie zajścia w Pradze. *Presse* pisze: „Z całą pewnością można liczyć na to, że Państwo nie będzie kapitulowało ani przed nędznymi demagogami, ani przed podjudzaną ludnością. Jest to charakterystyczne, że obecnie cała nienawiść młodoczeska zwrócona nie przeciwko Niemcom ani Rządowi, ale przeciwko wielkiej posiadłości konserwatywnej. Młodoczesi wiedzą, że konserwatywna szlachta stanowi nieprzebitą zaporę przeciwko radykalnemu prądowi".

Wiedeń, 18 kwietnia. Książę regent Luitpold bawarski przybył tu z córką o godz. 6 min. 45 zrana, i złożył wizytę swej siostrze Najd. Arcyks. Adelgundzie ks. Modeny. Na dworcu oczekiwali go księżna i poseł bawarski Bray.

Wiedeń, 18 maja. W Sejmie dolnoaustryackim dep. Hauck interpelował Rząd w sprawie zakazania oficerom rezerwowym brania udziału w związkach studenckich. Marszałek uchylił tę interpelacyę, ponieważ przedmiot ten, tyczy się najwyższych władz wojskowych, jest po za obrębem kompetencyi Sejmu.

Praga, 18 maja. Staroczeski organ *Hlas Naroda* gani wczorajsze zajścia w Sejmie, jako uwłaczające godności reprezentacyi kraju i pełne zgubnych następstw dla narodu i ojczyzny.

Praga, 18 maja. Poseł staroczeski Mattusz złożył mandat do Sejmu. W liście motywującym złożenie mandatu, powołuje się Mattusz na uchwałę klubu staroczeskiego z dnia 4 kwietnia 1892 i powiada, że stosowanie się do tej uchwały zmuszałoby go do głosowania przeciw wnioskom posłów większej własności, które odpowiadają prawdziwym potrzebom administracyi niemieckich i czeskich okręgów. Wczorajsze smutne, godność sejmu poniżające zajścia w Sejmie nie miały żadnego wpływu na złożenie mandatu.

Praga, 18 maja. Namiestnictwo otrzymało dziś w nocy telegraficzne zawiadomienie, że na mocy Najw. upoważnienia Sejm czeski został zamknięty.

Praga, 18go maja. *(Tel. pryw.)* *Hlas Naroda* pisze: „Ostatnie zajścia w Sejmie były nie tylko szkodliwe dla znaczenia Sejmu, ale będą miały także najgorsze skutki dla ludu czeskiego i ojczyzny".

Budapeszt, 18 maja. Izba deputowanych postanowiła nie odbywać już dalej posiedzeń dla merytorycznego załatwiania spraw i upoważniła prezydenta, ażeby wyraził Najj. Panu gratulacye Izby w dniu urodzin Monarchy. Uchwałę tę powzięto wśród entuzyastycznych okrzyków: *Eljen!*

Berlin, 18 maja. Antisemicki pisarz Paasch został skazany na 15 miesięcy więzienia za oszczerce obelgi wymierzone przeciw Ministerstwu spraw zagranicznych i przeciw ministrowi sprawiedliwości.

Hamburg, 18 maja. *Hamb. Correspondent* donosi, że bakteryologiczne badania, przeprowadzone na zmarłym, podejrzanym o cholerę, nie stwierdziły w tym wypadku cholery.

Hamburg, 18 maja. *Hamb. Corr.* zapewnia, na podstawie najlepszych informacyj, że stan zdrowotny w Hamburgu i okolicy jest jaknajpomyślniejszy.

Rzym, 18 maja. Senat rozpoczął wczoraj prace na nowo. Na porządku dziennym była ustawa o pensyach wojskowych i cywilnych. Minister skarbu oświadczył, że rząd jest skłonny do zaakceptowania znacznej liczby projektów nieustającej komisyi finansowej, jako poprawki do rządowego projektu ustawy.

Paryż, 18 maja. Policya znalazła w rafineryi nafty w Auberville w kasie żelaznej, stojącej bezużytecznie, dwadzieścia nabojów dynamitowych.

Londyn, 18 maja. Izba gmin przyjęła wczoraj §. 2gi bilu irlandzkiego, wraz z dodatkowym wnioskiem James'a. Dalsza rozprawa nad bilem irlandzkim odroczona do 30 maja.

Tripolis, 18 maja. *Biuro Reutera* donosi: Rodzina konsula francuskiego podczas przejażdżki spacerowej została wczoraj przez krajowców obrzucona kamieniami. Kawas konsulatu schwytał herszta napastników. Jeden z oficerów tureckich wstawiał się za pojmanym. Konsul żąda zadośćuczynienia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 maja 1893, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 328·65, Akcye kolei państwowej 302·—, Akcye tytoniowe 181·—, Anglo-austryackie 144·—, Unionbank 248·50, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 95·50, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, liste zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego 100·50, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100·50, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·—, za 100 marek 60·47. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 18 maja 1892 r. godzi 2, minut —, Akcye kredytowe 328·65, Alp. Tow. górnicze 52·70, Węgierskie akcye kredytowe 384·50, Akcye anglo-austryackie 149·75. Akcye banku Union 249·—, Akcye kolei Karola Ludwika 217·50, Akcye kolei Północnej 294·50. Akcye kolei Południowej 97·25, Losy tureckie 49·80, Akcye kolei państwowej 303·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 256·50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej —·—, Wiedeńskie losy komunalne 177·—, Akcye tytoniowe 181.25, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 96·10, Akcye kolei Elbetal 235·—, Akcye banku dla krajów koronnych 248·75, 4-prc. węgierska renta złota 114·75, Akcye banku związkowego 119·75, Rubel papierowy 1·28·—, Węgierskie renta papierowa 94·05. Usposobienie silne.

Wiedeń, 17-go maja 1892 r. godzina 8, minut 30. Akcye kredytowe —·—, Angloaustryackie —·—, Akcze banku dla krajów koronnych —·—, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 5-prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z. r. 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, za 100 marek —·—. Usposobienie —·—.

Telegramy zbożowe z d. 17-go maja. 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 17·20 do 17·40 zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8·85 do 8·90 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 162·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 38·20 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 47·25 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krechowiecki.

Do dzisiejszego numeru dołącza się Przewodnik naukowy i literacki dla prenumeratorów cało i półrocznych za miesiąc maj.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1893 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	3·08	6·01	9·36	6.36	9·41
Z Warszawy . . .	—	6.01	9·36	6·36	9·41
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	9·36	—	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów . .	—	—	—	—	9·41
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9)	—	6·01	—	—	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6·36	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2·48	—	9·46	6·21	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	2·34	—	9·21	5·55	—
Z Suczawy	10·11	—	7·59	12 51	7·11
Z Kimpolunga . . .	10·11	—	7·59	—	—
Z Radowiec . . .	10·11	—	7·59	—	7·11
Z Berhomethu n. S. i Czudyna	10·11	—	—	—	—
Z Nowosielicy . . .	—	—	—	—	7·11
Ze Słobody rungurskiej kopalni	10·11	—	—	—	7·11
Z Husiatyna przez Halicz	10·11	—	7·59	—	—
Z Buczacza przez Halicz	—	—	—	12·51	—
Z Bełzca . . . ,	—	—	—	5·20	—
Ze Sokala	—	—	8·16	5·26	—
Z Ławocznego (Peształu, Miszkolca, Szerencsa Munkácsa)	—	—	9·16	1·08	—
Ze Stryja	—	—	9.52	—	—
Ze Skolego i Stryja .	—	—	2·38	—	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36
Do Warszawy . . .	—	10·41	5·26	—	7·36
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnow lub Rzeszów	—	10·41	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/7 do włącznie 31/8)	—	—	—	—	7·36
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów .	—	—	5·26	—	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10·41	5·26	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	3 20	—	10·16	11·11	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	3·32	—	10·40	11·33	—
Do Suczawy . . .	6·36	—	10·36	3·31	10·56
Do Buczacza przez Halicz	—	—	—	3·31	—
Do Husiatyna przez Halicz	6·36	—	—	—	10·56
Do Słobody rungurskiej kopalni . . .	—	—	10·36	—	10·56
Do Nowosielicy . .	6·36	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6·36	—	—	—	—
Do Radowiec . .	6 36	—	10·36	—	10·56
Do Kimpolunga . .	6·36	—	—	3·31	—
Do Sokala	—	—	9·56	7·21	—
Do Bełzca	—	—	9·56	—	—
Do Ławocznego (Munkácsa, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu) .	—	—	7·21	8·01	—
Do Skolego	—	—	10·26	—	—
Do Stryja	—	—	3·41	—	—

UWAGA.

Godziny drukowane grubemi liczbami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

W biurze informacyjnem c. k. austr kolei państwowych w Wiedniu (I. Johannesgasse 29), jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie udziela się ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących służby na c. k. austryackich kolejach państwowych O ile podręczniki zezwalają, zasięgać tamże można informacyj odnoszących się do reszty austro-węgierskich i zagranicznych kolei

Rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym są do nabycia w kasach stacyjnych i u konduktorów.

Nadesłane.

Wykaz

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. Urzędzie loteryjnym lwowskim dnia 17 maja 1893.

1 — 62 — 52 — 63 — 14

Następne ciągnienia odbędą się dnia 31 maja i 14 czerwca 1893.

Z c. k. Urzędu loteryjnego we Lwowie.

Przyjechali do Lwowa

dnia 18 maja.

Hotel Imperial.

PP. M. br. Hagen z Wielkich Ocz, S. hr. Zamojski z Krakowa, O hr. Borkowski z Ponikwy, S. Jędrzejowicz z Jasionki, M. Lewandowski z Reklińca, P. Górski z Krakowa, E. Torosiewicz z Brodek, H. Szeliski z Komborni, M. hr. Rey z Przecławia, M. br. Schnechen z Wiednia.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na GAZETĘ LWOWSKĄ wynosi za drugie ćwierćrocze:
w miejscu 3 zł.,
pocztą 4 zł.;
za miesiąc maj:
w miejscu 1 zł.,
pocztą 1 zł. 35 ct.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 18 maja 1893.

	płacą walutą zł.	ct.	żądają austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	216	—	219	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	256	—	259	—
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	370	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	101	10	101	80
„ „ 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	110	—	110	70
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	100	10	100	80
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51 l.	100	50	101	20
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	98	—	98	70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	97	—	97	70
4½ pr. w. a. los. 52 l.	100	60	101	30
4 pr. w. a. los. w 56 l.	97	—	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a. . .	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	30	98	—
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	103	—	—	—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em. . .	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	102	25	—	—
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	105	—	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a. . .	100	50	—	—
„ „ „ 4 „ „ . .	96	—	—	—
„ „ „ 4% koronowej	96	—	96	70
5. Losy miasta Krakowa . .	23		25	—
„ „ Stanisławowa	36	—	39	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	76	5	86
Napoleondor	9	75	9	85
Półimperyał	9	90	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	28.—	1	31.—
„ papierowy . . .	1	27.25	128	75
100 marek niemieckich . . .	60	15	60	60

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16 maja 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	97.65	97.85
luty-sierpień	97.45	97.65
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	97.35	97.55
kwiecień-październik	97.35	97.55
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	148.—	149 —
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	147.50	14·.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. . .	165 50	166 50
„ „ 1864 po 100 zł. . .	197.—	197.75
„ „ 1864 po 50 zł.	197.—	197.7
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	— -	——
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr. , ...	154.50	155.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	116 80	117.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 . .	—.—	—.—
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.30	106 —
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr. . .	96.50	97.50
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. . .	150 —	151.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	332.10	332.90
Niżno-austr. tow, eskomt. po 500 zł. .	650.—	655.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł.200wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	248.—	250.—
Bank austro-węgierski a 600 zł. . .	980—	983—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	95 70	96 10
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	347.—	351.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk. .	—.—	—.—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. .	2942.5	2952.5—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	— -
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	250 50	257.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w s	306.25	306.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	198.—	198 50
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze .	203.75	204 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l. . . , ...	121.50	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. a. w. w 50 l.	100.—	100.20
„ „ „ „ „ 4 pr. .	98.80	99.60
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	—.—	—.—
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ k w 36 l. 6 pr.	102.50	104.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . . .	98.25	—.—
„ „ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	97.15	—.—
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	100.30	101.10
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	100.50	100 75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl. .	101 —	101.50
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.30	101.—
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	101.25	102.—
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	100.75	101.75
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr.	98.90	99.40
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	100 20	101.—
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	100.25	101.25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal) . .	——	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . . .	90.50	91.50
z r. 1884 . . .	97.—	97.70
z r. 1866 . . .	—.—	—.—
z r. 1872 . . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	106.75	107.75
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	141.75	142 25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	196.—	197.—
Clarego po 40 zł. m. k.	58.50	59.—
Tów. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	139.50	141 50
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	23.50	24.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	22.75	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	62.25	63. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	58 50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. .	18.50	19 —
„ „ węg. „ po 5 zł. .	12.60	13. —
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	—.—	25. —
Salma po 40 zł. m. k.	69.—	70.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	67.—	69.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	36.—	38.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k. . .	142.25	143 25
„ „ po 50 zł. a. w. .	68 —	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	48.—	49 —
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	70 —	74 —
7. Weksle (za 3 miesiące)		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	124 —	124.10
Paryż za 100 fr.	49.—.	49.05.
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.82.—	5.85—
„ pełnej wagi	5.80.—	5.82. —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9·80.—	9.81.—
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 5575 [3064 3—3]

W sprawie egzekucyjnej ck. uprz. gal. Zakładu kred. włość. w likwidacyi przeciw Semenowi Kapinos Tymka o zapłacenie 12 rat po 3 zł. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wykaz hip. l. 226 w Czernelicy położonejw dwóch terminach dnia 19 czerwca 1893 i 1 sierpnia 1893 o 9 godz. rano w sądzie tut.

Cena wywołania w kwocie 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, d. 19 kwietnia 1893.

L. 14026 [3037 3—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano, dnia 7 czerwca 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 lipca 1893 nawet poniżej takowej, jednak przy zastosowaniu przepisów § 10 ust. z 10 czerwca 1887 Nr. 74 licytacya realności l. 20 według wyk. hip. 194 i 197 gm. Maryampol w połowie zaś wedle wh. 199 tejże gminy w całości Wojciecha Biernat własnej, na rzecz Zofii Tomczak pto 18 zł. 59 ct. wa. zpn.

Cena wywołania 379 zł. 40 ct. wa.

Wadyum 37 zł. 94 ct. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem dr. Tytusa Przesmyckiego c. k. notaryusza w Haliczu.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Halicz, dnia 22 grudnia 1892.

L. 5232 [2975 3—3]

Celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. gal. Banku hipotecznego w kwocie 80 zł 94 ct. i 80 zł. 94 ct. wa. zpn. zostanie realność pod 99 l. m. w Stryju wyk. hip. l. 1104 Reisli ze Spinradów Marbach i Jonasa Spinrada w 28/36 częściach a Sury ze Spinradów Hillmanowej i Małki Spinrad, każdej po 4/36 częściach własnej, dnia 20 czerwca i 20 lipca 1893 zawsze o godzinie 10 rano na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 7000 zł. na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Wadyum wynosi 700 zł.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 15 października 1892 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o licytacyi uwiadomieni nie zostali do rąk kuratora adw. dr. Byliny w Stryju.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 30 marca 1893.

L. 16630 [3058 3—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 91 zł. 52 ct. zpn. odbędzie się w dniach 7 czerwca 1893 i 12 lipca 1893 o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności dłużnika śp. Wicka Taczyńskiego własnej jedną czwartą wyk. hip. 306 gminy Pawełcze objętej, która przy drugim terminie niżej ceny szacunkowej 230 zł. 25 ct. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 23 zł. 3 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Rosenberg w Stanisławowie.

Stanisławów, 31 grudnia 1893.

L. 13033 [3059 3—3]

W dniach 22 czerwca i 28 lipca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Karola Haczka w kwocie 326 zł. publiczna licytacya realności Ignacego i Anny Gąsiorków w Kozach położonej, wyk. hipot. l. 294 objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1520 zł.

Wadyum 152 zł.

Realność ta na pierwszym terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy dr. Samuel Reich.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 14 kwietnia 1893.

L. 494 [3032 3—3]

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano, w dniu 23 czerwca 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 lipca 1893 nawet poniżej takowej, jednak nie niżej 1/3 części wartości szacunkowej licytacya realności wykaz hipoteczny l. 116 księgi gruntowej gminy Kupcze objętej, Łukasza Sikorskiego własnej, na rzecz Chaima Stolzenberga pto 45 zł. w. a.

Cena wywołania 459 zł.

Wadyum 46 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Karola Jabłońskiego w Busku.

C. k. Sąd powiatowy.

Busk, dnia 3 lutego 1893.

L. 9635 [3034 3—3]

Dnia 23 czerwca i 1 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności pod Nr. 55 w Krzesławicach położonej, lwh. 48 objętej, Franciszka i Katarzyny Woźniaków własnej, na pokrycie pretensyi powiatowej kasy oszczędności w kwocie 100 zł. zpn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 6 lutego 1893.

L. 24825 [2994 2—3]

Въ цѣли заспокоеня вѣрительности общо рольничо-кредитового Заведеня для Галичини и Буковини въ рештуючой квотѣ 37 зл. 13 кр. зъ прин. зôстане реальнôсть пôдъ чк. 306 въ Стрию на Ланахъ наслѣдникôвъ пок. Григоря и Марiи супругôвъ Микиткôвъ власна, дня 20 червня и 20 липня 1893 о 10 год. передъ полуднемъ на першôмъ терменѣ лишь висше або що найменше за цѣну шацункову 1455 зл., на другôмъ же также и нисше тои цѣни спродана.

Вадiюмъ виноситъ 145 зл. 50 кр.

О тôмъ повѣдомляе ся вѣрителѣвъ, котрй би о дни 10 жовтня 1892 право рѣчеве на тôй реальности набули, або котрй би о лицитацiи повѣдомленiи не зôстали до рукъ куратора адв. др. Айхмѣлера въ Стрию и черезъ едикта.

Ц. к. Судъ повѣтовий.

Стрий, дня 30 грудня 1892.

L. 7424 [2978 2—3]

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności w sumie 337 zł. 56 ct. wa. z nal. dod. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna połowy realności lwh. 309 ks. gr. gm. kat. Strusina położonej, do dłużniczki Anny Bączal należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyą publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 23 czerwca 1893 i w dniu 21 lipca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 1598 zł. poniżej, której w terminie pierwszym nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 160 zł. w.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27 kwietnia 1893.

L. 4530 [2981 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Adama i Aleksandra Melbachowskich, Jadwigi Slamowej, Zofii i Henryki Sieleckiej i Witolda Chlibkiewicza w sumach 1035 zł., 750 zł. i 8000 zł. w. a. zpn. odbędzie się przymusowa relicytacya w okręgu tut. sądu położonych, dóbr Jamne wyk. hip. l. 504 objętych, do masy spadkowej Ludwiki Izabeli 2 imion z Chlibkiewiczów Ordyńcowej należących, w jednym terminie a to w dniu 21 czerwca 1893 o godzinie 10 rano w tusądowym zabudowaniu B. III. i to gdyby za nie nikt wyżej lub ceny szacunkowej 36935 zł. wa. nie ofiarował, także niżej takowej, za jakąkolwiek cenę na koszt i niebezpieczeństwo kontraktołomnego nabywcy Zygmunta Orskiego.

Wadyum wynosi 3693 zł. 50 ct

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze..

O czem się zawiadamia wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś niewiadomych i tych, którzyby po dniu 30 września 1891 jako dzień wystawienia wyciągu tabularnego do tabuli weszli i którymby niniejsza lub późniejsza uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Buczyńskiego.

Stanisławów, 12 kwietna 1893.

L. 9220 [3036 2—3]

Dnia 23 czerwca i 1 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna licytacya realności lwh. 55 w Gruszowie położonej, Maryanny Szewczykowej względnie jej spadkobierców Franciszka, Józefa, Katarzyny, Jana, Franciszki i Walentego Szewczyków własnej, na pokrycie pretensyi powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce z tytułu zaległych rat pożyczki w kwocie 300 zł.

Cena wywołania 1832 zł.

Wadyum 183 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy c. k. notaryusz Bruno Rogalski.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczycze, 22 lutego 1893.

L. 3546 [3013 2—3]

Celem zaspokojenia wierzytelności Susmana Ganga w kwocie 175 zł. 80 ct. w. a. zpn. zostanie połowa realności pod l. 105 m. w Stryju położonej, wyk. hip. l. 571 ks. gr. gm. miasta Stryja objętej, leżącej masy spadkowej Arona Leiby Kornblütha własnej, dnia 20 czerwca 1893 i 20 lipca 1893 o godz. 10 rano, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 1884 zł. 90 ct na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Wadyum wynosi 189 zł.

O tem zawiadamia się wierzycieli którzy po dniu 10 lutego 1893 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o licytacyi uwiadomieni nie zostali do rąk kuratora adw. dr. Altmana w Stryju i przez edykta.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 15 kwietnia 1893.

L. 10120 [3035 2—3]

Dnia 23 czerwca i 1 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności w Kornatce położonej, lwh. 90 objętej, Jędrzeja Piwowarczyka i Wiktoryi Piwowarczykowej własnej, na pokrycie pretensyi powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce w kwocie 240 zł.

Cena wywołania 519 zł. 50 ct.

Wadyum 52 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 17 lutego 1893.

L. 1412 [2932 2—3]

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Centr. austr. Banku kredyt. ziemskiego we Wiedniu w kwocie 44836 zł. 4 ct zpn. w dniu 19 czerwca 1893 i 17 lipca 1893 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż dóbr Sobolów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Wiśniczu położonych.

Cena wywołania wynosi 95000 zł.

Wadyum 9500 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Staniszewski, zastępcą adw. dr. Bobilewicz.

Kraków, 17 marca 1893.

L. 13489 [3071 2—3]

W dniach 15 czerwca i 21 lipca 1893 o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności Łukiena Czerteniuka własnej wyk. hip. 126 gminy Dołhopole objętej, na 500 zł. w. a. oszacowanej celem zaspokojenia pretensyi Judy Steinbrechera w kwocie 4 zł. 50 ct. wa zpn.

Cena wywołania 500 zł. wa.

Wadyum 10 prc.

Kurator niewiadomych wierzycieli pan Stanisław Danek w Kutach.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, 27 lutego 1893.

L 5837 [3073 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Makowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 44 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Stowarzyszenia „Wzajemna pomoc" w Makowie w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 70 gminy kat. Skawicy objętej, dłużniczki Wiktoryi Wronkowej własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 22 czerwca 1893 i dnia 20 lipca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. adw. dr. Werner w Makowie.

Wadyum wynosi 64 zł. 50 ct.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 31 grudnia 1892.

L. 3071 [3029 2—3]

C. k Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że w sprawie gal. Banku hipotecznego przeciw Wiktorowi Błażowskiemu celem ściągnienia sumy 18399 zł. 65 ct. zpn. przedsięweźmie na dniu 22 czerwca 1893 o godzinie 10 przed południem w biórze Nr. 11 publiczną sprzedaż części dóbr Dydiowa ad Żurawina czyli Dydiowa dolna wedle dom. 267 pag. 237 n. 32 haer. Wiktora Błażowskiego własnych, w powiecie Turczańskim położonych.

Cenę wywołania stanowi suma 44790 zł.

Sprzedaż nastąpi i poniżej ceny wywołania.

Wadyum wynosi 2240 zł. wa. i może być w gotówce, w papierach wartościowych mających bezpieczeństwo pupilarne lub w książeczce gal. kasy oszczędności złożone.

Inne warunki i wyciąg tabularny są w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Budzynowski w Samborze.

Sambor 18 kwietnia 1893

L. 4219 [3099 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności ck. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi a to 28 rat po 12 zł. wa. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności położonych w gminie Jaślany a to

a) Abrahama Kleinmana objętej lwh. 447
b) Wojciecha Pawłusiaka objętej lwh. 446
c) Józefa Pawłusiaka objętej lwh. 444
d) Jacentego Pawłusiaka objętej lww. 355
e) Walentego i Agaty Bików objętej lwh 683

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 30 czerwca 1893 i w dniu 7 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania realności będzie wartość szacunkowa

a) dla pierwszej 67 zł. wa.
b) dla drugiej 580 zł. wa.
c) dla trzeciej 135 zł. wa.
d) dla czwartej 45 zł. wa.
e) dla piątej 139 zł. wa. poniżej której w terminie pierwszym realności sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczne i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu powiatowego w Mielcu.

Mielec, dnia 21 kwietnia 1893.

L. 665 [3098 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należącej się Icie Vogel od spadkobierców Matesa Jawetz sumy 400 zł. wa. rozpisaną została przymusowa sprzedaż publiczna części pod Nr. 81 m. w Buczaczu położonej, wyk. hip. 93 ks. gruntowej gminy Buczacz objętej, obecnie według poz. 21 karty B. tego wykazu własność Mojżesza Jawetz, Gitli Wallach, Mindli Fink i Tauby Müller stanowiącej.

Do uskutecznienia tej sprzedaży wyznaczony został jeden termin na dzień 26 maja 1893 w sądzie o godzinie 10 przed południem.

Na tym terminie sprzedaną zostaną części tej realności najwyższą cenę podającemu także poniżej wartości szacunkowej.

Wartość szacunkowa stanowiąca zarazem cenę wywołania wynosi kwotę 1000 zł.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające wynosi 100 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego tj po dniu 8 lipca 1891 prawo zastawu na realność przedmiotem licytacyi będącą nabyli, jako też i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi albo też następująca jaka uchwała w tej sprawie egzekucyjnej wydana, dla jakiejkolwiek przyczyny wcale lub w należytym czasie nie została doręczona, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym tudzież do rąk ustanowionego kuratora pana adwokata dr. Hubricha w Buczazu.

Buczacz, 26 lutego 1893.

L. 27005 [3109 1—3]

C. k. miejsko delegowany Sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Jakóba Beigla przeciw Semkowi Pastuszczak w kwocie 36 zł. 66 ct. w. a. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 27 maja 1893 i 26 czerwca 1893 zawsze o 10 godz. rano przymusowa sprzedaż realności wykaz hipoteczny l. 505 i 506 w Chodaczkowie małym objętych, Semka Pastuszczaka własnych.

Cena wywołania wynosi 647 zł. wa.

Wadyum 64 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tarnopol, 31 grudnia 1892.

L. 1794 [3040 1—3]

C. k Sąd powiatowy w Kolbuszowej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 56 zł. 47 ct. wa. zpn. odbędzie się w tym sądzie dnia 7 lipca 1893 i dnia 11 sierpnia 1893 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę całej realności pod lkons. 22 w Kossowach położonej, według ks. gr. gminy kat. Kossowy lwh. 18 objętej, według poz. 3 a. i b. haer. własnością dłużników Sebastyana Kotuli w 1/2 części i Wojciecha Kotuli w 1/2 części będącej.

Cena wywołania 480 zł.

Wadyum 48 zł.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Kolbuszowa, dnia 12 kwietnia 1893.

L. 4543 [3103 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w likwidacyi we Lwowie przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Antoniego Sawka a względnie spadkobiercom tego a to Prokopowi, Małance i Łukaszowi Sawkom dalej Piotrowi Babij, Hryńkowi i Johannie Szczerbanom i Antoniemu Bojkowskiemu pto 54 zł. 82 ct. wa. zpn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności lk. 125 w Burkanowie położonej, wyk. hip. 620, 621, 669 i 719 objętej, dłużników własnej, w dniach 22 czerwca i 21 lipca 1893 każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania za ciało hip. lwh. 620 150 zł.

Cena wywołania za ciało hip. lwh. 621 40 zł.

Cena wywołania za ciało hip. lwh. 669 15 zł.

Cena wywołania za ciało hip. lwh. 719 30 zł.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Wiśniowczyk, 28 lutego 1893.

L. 2421 [3063 1—3]

W dniach 3 lipca i 2 sierpnia 1893 o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż

a) 4/5 części realności pod lk. 104 w Jordanowie położonej, według lwh. 117 ks. gr. gm. Jordanów,

b) 8/32 części realności według whl. 392 ks. gr. dla tejże gminy.

c) Realności whl. 418 ks. gr. dla tej samej gminy objętych, Kazimiery hr. Szembekowej własnych.

Cena wywołania

realności ad a)	. . . .	399 zł. 20 ct.
„ „ b)	. . . .	146 zł. 25 ct.
„ „ c)	. . . .	100 zł. —
wadyum ad a)	. . . . .	39 zł. 92 ct.
„ „ b)	. . . . .	14 zł. 63 ct.
„ „ c)	. . . . .	10 zł. —

Resztę warunków, przejrzeć można w w registraturze tut.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono Piotra Michałka ck. notaryusza w Jordanowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 13 maja 1893.

L. 1793 [3041 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 147 zł. w. a. zpn. odbędzie się w tym sądzie dnia 7 lipca 1893 i dnia 11 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę całej realności pod lkons. 64 w Cmolasie położonej, według ks. gr. gm. kat. Cmolas lwh. 54 objętej własnością dłużnika Izydora Bańki względnie jego spadkobierców będącej.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Kolbuszowa, dnia 11 kwietnia 1893.

L. 1036 [3102 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięweźmie celem zaspokojenia sumy 50 zł. wa. zpn. przez Rebekę Schärf przeciw Chrystyanowi Link wywalczonej w tus. kancelaryi w dniach 23 czerwca i 21 lipca 1893 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową licytacyę realności dłużnika pod lk. 23 w Reichenbachu położonej a wykazem hipotecznym l. 137 księgi gruntowej gminy Reichenbach Krasów objętej.

Cenę wywowołania stanowi wartość szacunkową 4120 zł. wa.

Zakład wynosi 412 zł.

Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono adw. dr. Lityńskiego ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Szczerzec, 27 marca 1893.

L. 1265 [3042 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 700 zł. a. w. zpn. odbędzie się w tym sądzie dnia 7 lipca 1893 i dnia 11 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę całej realności pod l. kons. 17b. w Kolbuszowej położonej, według ks. gr. gm. kat. Kolbuszowa miasto lwh. 28 objętej, własnością masy spadkowej po bp. Seligu Rosenfeldzie w $^1/_2$ części i Hindy ze Salzów Rosenfeldowej w $^1/_2$ części będącej.

Cena wywołania 2000 zł. w. a.

Wadyum 200 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Kolbuszowa, 6 kwietnia 1893.

L. 484 [2997 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia kosztów sporu w sumie 79 zł. 61 ct. zpn. odbędzie się w dniach 13 lipca i 16 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 129 w Pewli Slemieńskiej wh. 301 ks. gr. tejże gminy objętej, dłużnika Franciszka Cebrata własnej.

Cena wywołania 490 zł.

Wadyum 49 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, i wyciąg hipoteczny leżą do przejrzenia w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, dnia 1 marca 1893.

L. 7270 [2998 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego Wzajemna pomoc w Makowie, w sumie 120 zł. zpn. odbędzie się w dniach 5 lipca i 9 sierpnia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 27 w Kukowie dłużników Józefa i Reginy Palichlebów własnej, wyk. hip. 61 tejże gminy objętej.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, i wyciąg hipoteczny leżą do przejrzenia w registraturze sądowej.

Slemień, 23 lutego 1893.

Konkursa.

L. 3542 [3024 3—3]

Przy sądzie obwodowym w Wadowicach opróżnioną została posada kancelisty z roczną płacą 600 zł. a. w. dodatkiem aktywalnym 120 zł. a. w. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty sądowego wnosić należy do 19 czerwca 1893 do Prezydyum sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków, 12 maja 1893.

L. 31807 [3079 2—3]

Celem nadania posady służącego, do obsługiwania warsztatów i maszyn w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie, ogłasza niniejszem c. k. Namiestnictwo konkurs z terminem do końca czerwca 1893.

Do tej posady, z którą połączone są obowiązki obsługi warsztatów szkolnych, utrzymywanie w nich czystości i porządku, obsługa motoru gazowego i kotłów parowych do centralnego ogrzewania zakładu, przyrządów do oświetlania budynku i ubikacyj szkolnych i t. p., przywiązane jest roczne wynagrodzenie w kwocie 375 zł., relutum na ubranie służbowe rocznych 30 zł., tudzież wolne mieszkanie w budynku szkolnym, z chwilą zaś przeniesienia się w stan spoczynku prawo do pobierania normalnej prowizyi w myśl istniejących w tym względzie przepisów.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę, mają wykazać wiek, przynależność i dotychczasowe zajęcie, udowodnić znajomość języka polskiego w słowie i piśmie świadectwem szkolnem, wykazać fizyczne uzdolnienie świadectwem c. k. lekarza rządowego, a jeżeli nie są w służbie publicznej, wykazać także swe zachowanie się świadectwem moralności, wreszcie udowodnić znajomość rzemiosła ślusarskiego i potrzebne wiadomości do obchodzenia się z motorem gazowym i kotłami parowymi.

Przy obsadzeniu tej posady uwzględnieni będą szczególnie ci z pomiędzy kandydatów, którzy udowodnią świadectwem egzaminacyjnym, że są egzaminowanymi palaczami kotłów parowych.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, należy wnieść w terminie wyżej podanym do c. k. Namiestnictwa na ręce Dyrekcyi państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, a jeżeli kandydat pozostaje w służbie publicznej za pośrednictwem przełożonej władzy.

W myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 Dz. pr. p. Nr. 60, mają pierwszeństwo przy obsadzeniu tej posady wysłużeni podoficerowie c. i k. armii, posiadający wymaganą kwalifikacyę i przepisany certyfikat państwowego Ministerstwa wojny, uprawniający ich do ubiegania się o posadę w służbie cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, będą uwzględnieni inni kompetenci ukwalifikowani.

Posada ta nadaną będzie na razie prowizorycznie na sześć miesięcy próby, przez który to czas będzie zamianowany pobierać powyżej oznaczone pobory. Po odbyciu zadowalniającem próby nastąpi stabilizacya na posadzie.

Lwów, dnia 13 maja 1893.

L. 535 [3067 1—3]

C. k. Rada szkolna okręgowa w Gródku rozpisuje niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela przy jednoklasowej szkole etatowej w Lubieniu wielkim (język wykładowy ruski z płacą roczną 300 zł. i wolnem pomieszkaniem, tudzież z prawem poboru w myśl art. 12 ust. z dnia 15 czerwca 1892 Dz. u. kr. nr. 40), dodatku miejscowego w kwocie 50 zł., który do emerytury wliczalny nie będzie.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania należycie udokumentowane z dołączeniem przepisanej tabeli kwalifikacyjnej, wykazu lat służby względnie dekretu wymierzonych wkładek emerytalnych za pośrednictwem swej władzy przełożonej, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Gródku najpóźniej do 25 czerwca 1893.

W końcu zauważa się, że kandydaci posiadający uzdolnienie do udzielania nauki zręczności (slöjdu) lub śpiewu mieć będą pierwszeństwo.

Gródek, dnia 8 maja 1893.

C. k. Starosta i Przewodniczący Rady szkolnej okręgowej.

L. 675 [3078 2—3]

Na posadę sekretarza Rady powiatowej śniatyńskiej prowizorycznie w pierwszym roku.

Stała płaca 1.200 zł. a. w.

Dodatek aktywalny 300 zł. a. w.

Dwa kwinkwenia po 100 zł. a. w.

Wymogi: ukończone studya prawnicze z wszystkimi egzaminami państwowymi, i dowody odbytej praktyki polityczno-administracyjnej.

Termin do wniesienia należycie udokumentowanych podań upływa z dniem 15 czerwca 1893.

Objęcie posady nastąpi z dniem 1 lipca 1893.

Z Wydziału powiatowego

Sniatyn, 10 maja 1893.

Upadłości.

L. 6744 [3091 1—3]

C. k Sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że otworzył konkurs do majątku Abrahama Begleitera dzierżawcy browaru w Rudnie ad Biskowice, którego firma „Abraham Begleiter dzierżawca browaru" w tutejszo-sądowym rejestrze handlowym dla firm pojedynczych spisaną jest, a to do całego jego ruchomego majątku, jakoteż do tego, jego nieruchomego majątku, który położonym jest w tych krajach w których ustawa konkursowa obowiązuje.

Komisarzem tego konkursu ustanawia się adjunkta sąd. w Samborze p. Seklera, a tymczasowym zawiadowcą dr. Fiternika adwokata w Samborze.

Wierzycieli w Samborze zamieszkałych wzywa się, aby na dniu 29 maja 1893 o godzinie 10 przed połud. u komisarza konkursu stawili się, wykazali swe wierzytelności i poczynili wnioski co do zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy majątku konkursowego lub co do ustanowienia innego zawiadowcy i zastępcy zawiadowcy tudzież, aby przedsięwzieli też wybór wydziału wierzycieli.

Dalej wzywa się wszystkich tych, którzy do wspólnego majątku konkursowego roszczenia stawiać chcą, aby swe wierzytelności nawet w razie, gdyby już o wierzytelności te spory były wytoczone, w przeciągu dni 90 tutaj w celu uniknięcia szkodliwych skutków prawnych w ustawie konkursowej zagrożonych zgłosili i na terminie do ogólnej likwidacyi na dzień 6 września 1893 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym przed komisarzem konkursowym polikwidowali i oznaczyli pierwszeństwo, według którego zaspokojenia swego żądają.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Samborze lub w pobliżu Sambora mają w zgłoszeniu swych wierzytelności wymienić pełnomocnika do odbioru uchwał, inaczej dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym będzie.

Wierzycielom, którzy swe wierzytelności zgłosili i na ogólnem terminie likwidacyjnym stawili się, przysługuje prawo w miejsce zawiadowcy majątku konkursowego, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli wybrania innych osób.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postęp. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Sambor, 15 maja 1893.

Z. 7228 [3092 1—3]

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat die Eröffnung des Conkurses über das gesammte, wo immer befindliche bewegliche und über das in den Ländern für welche die Conkurs-Ordnung vom 25 Dezember 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen der Taube Morgenstern & Mayer Preminger Schnittwaarenhändler in Skałat bewilliget, den Herrn k. k. Bezirksrichter Leopold Kerth in Skałat zum Conkurs-Commissär und den Herrn Adv. Dr. Aron Ehrlich in Skałat zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, in der auf den 24 Mai 1893 um 10 Uhr Vormittags beim k. k. Bezirksgerichte in Skałat vor dem Conkurs-Commissär angeordneten Tagfarth unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belage über die Bestättigung des einstweilen bestellten, oder über die Ernennung eines anderen Masseverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen, ferner werden alle diejenigen, welche gegen die gemeinschaftliche Conkurs-Masse einen Anspruch als Conkurs Gläubiger erheben wollen aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 10 Juli 1893 bei diesem Kreisgerichte oder bei dem Conkurs-Commissär in Skałat nach Vorschrift der Conkurs-Ordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in der hiermit auf den 19 Juli 1893 vor dem Conkurs-Commissär angeordneten Liquidirungs-Tagfarth zur Liquidirung zur Rangbestimmung zu bringen.

Den bei dieser Tagfarth erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle der Masseverwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens entgiltig zu berufen.

Die Liquidirungs-Tagfarth wird zugleich als Vergleichtagfarth bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Conkurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung erfolgen.

Tarnopol, den 10 Mai 1893.

Księgi gruntowe.

L. 8124 [3082]

Na skutek podań Gustawa Kalaus zastępcy komisarza ekspropinacyjnego de pr. 9 listopada 1887 lb. 13383 i 12 lutego 1889 lb. 2137, tudzież Dyrekcyi ruchu c. k. kolei państwowych de praes. 23 listopada 1890 lb. 18752 sąd tutejszy zarządza w myśl §. 18 ust. z dnia 19 maja 1874 Dz. u. p. dochodzenie w celu wypośrodkowania gruntów kolejowych, wyłączenia tychże z posiadłości poprzednich właścicieli i posiadaczów, wydzielenia takowych z dotyczących ciał hipotecznych, odpisania z odnośnych wykazów i wpisania onychże w stanie wolnym od ciężarów hipotecznych do pierwszego oddziału karty stanu majątkowego kolejowej księgi hipotecznej dla c. k. państwowej kolei żelaznej galicyjskiej kolei transwersalnej linia Stanisławów-Husiatyn utworzonej, zaś o ile tylko na prywatne cele, c. k. Skarbu kolejowego nabyte zostały do utworzyć się mających, na rzecz tego c. k. Skarbu kolejowego co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, wreszcie co do gruntów, które na przełożenie i korekcyę dróg publicznych rzek lub potoków nabyto, uwidocznienia w spisie parcel odnośnych gmin, że dobro publiczne stanowią, i wzywa niniejszem wszystkich tych, którzy żądanem przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego tejże kolei żelaznej, względnie do utworzyć się mających, na rzecz c. k. Skarbu kolejowego, co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, zaś co do gruntów na przełożenie i korekcyę dróg publicznych rzek lub potoków nabytych, uwidocznieniem w spisie parcel, że dobro publiczne stanowią, czuli się pokrzywdzonymi, iż by się z roszczeniami swemi pisemnie lub ustnie do sądu tutejszego, w terminie trzech miesięcy od dnia obwieszczenia niniejszego edyktu, to jest od dnia 16 sierpnia 1893 zgłosili, po upływie bowiem tego terminu roszczenia ich w myśl §. 25 powołanej ustawy uwzględnione nie będą.

W podaniach, które w tutejszym sądzie przejrzane być mogą poszczególnione grunta, położone w obrębie gmin katastr. Wierzbiatyn, Jezierzany, Buczacz, Nagórzanka, Podzameczek, Podlesie, Medwedowce, Pyszkowce i Trybuchowce zostaną z posiadłości poprzednich właścicieli i posiadaczów, względnie z dotyczących ciał hipotecznych wyłączone, z odnośnych wykazów odpisane i do kolejowego wykazu hipotecznego dla c. k. państwowej kolei żelaznej galicyjskiej kolei transwersalnej, utworzonego jako własność Wysokiego c. k. Skarbu, względnie do utworzyć się mających, na rzecz c. k. Skarbu kolejowego, co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, jako własność tegoż ces. król. Skarbu kolejowego w stanie wolnym od ciężarów hipotecznych wpisane, zaś o ile na przełożenie i korekcyę dróg publicznych rzek lub potoków użyte zostały w odnośnym spisie parcel, jako dobro publiczne uwidocznione.

O treści powyższego wezwania uwiadamia się także wierzycieli hip. w podanich wymienionych przez doręczenie im tego wezwania, z tem dołożeniem, że milczenie ich uważanem będzie za przyzwolenie na przeniesienie gruntów i wpisanie tychże do wykazu kolejowego, względnie do utworzyć się mających na rzecz c. k. Skarbu kolejowego co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych w stanie wolnym od ciężarów, zaś o ile na przełożenie i korekcyę dróg, rzek lub potoków użyte zostały, na uwidocznienie w odnośnych spisach parcel, że dobro publiczne stanowią.

Nie mniej nadmienia się, że prawa rzeczowe, któreby na gruntach przenieść się mających do wykazu kolejowego, względnie utworzyć się mających, na rzecz c. k. Skarbu kolejowego osobnych wykazów hipotecznych przeciw poprzednim posiadaczom na dniu obwieszczenia edyktu przez przybicie tegoż na gmachu sądowym, lub po tymże dniu nabyte zostały, nie będą uwzględnione przy wpisaniu tych gruntów w księgę kolejową, względnie w osobne wykazy hipoteczne, takie prawa rzeczowe o tyle tylko prawny skutek wywierać będą, o ile grunta te nie zostaną wpisane w księgę kolejową, względnie osobne wykazy hipoteczne, wreszcie podaje się do wiadomości, że edykt obwieszczonym zostanie przez przybicie w gmachu sądowym dnia 16 maja 1893.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 9 maja 1893.

L. 732 [3090 1—3]

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania, wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Rychcice, powiatu sądowego Drohobyckiego złożone zostały w ck. sądzie powiatowym w Drohobyczu do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie, lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu do włącznie dnia 12 czerwca 1893.

Sambor, 14 maja 1893.

Kuratele.

L. 3782 [3066 3—3]

Kasper Bilski z Podgórza uznany umysłowo chorym.

Kuratorem dla niego ustanowiony Mikołaj Bilski.

Podgórze, dnia 26 kwietnia 1893.

L. 2633 [3060 3—3]

Michał Kryszowski z Mogilnicy uznany marnotrawcą.

Ustanowiony kurator Jan Pańczyszyn gospodarz z Mogilnicy.

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, 15 marca 1893.

L. 8533 [3043 3—3]

Michała Uhryna z Rosochowaćca uznano marnotrawcą

Kuratorem jego ustanowiono Ilka Uhryna z Rosochowaćca.

C. k. Sąd powiatowy.

Skałat, dnia 8 kwietnia 1893.

L. 4395 [3100 1—3]

Rezolucyą z 17 marca 1892 l. 1892 ustanowiona kuratela nad Kazimierzem Liberakiem z powodu tegoż wyzdrowienia zostaje uchyloną

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy targ, dnia 2 maja 1893.

L. 3983 [3105 1—3]

Jan Pisarczyk syn Jana z Woli wadowskiej uznany za marnotrawcę, kuratorem ala niego ustanowiony Michał Kowal z Woli wadowskiej.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 10 maja 1893.

Wyroki prasowe.

Zl. 108 (2975)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1893, Z. 317/2648, die Weiterverbreitung der Nr. 66 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „C'flaro" vom 7 März 1893 nach § 64 und 65 a St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1893, Z. 320/2651, die Weiterverbreitung der ausländischen Druckschrift: „1893 Catalogo generale dell' editore Edoardo Perino" nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1893, Z. 310/2641, die Weiterverbreitung der Nr. 57 in der Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Il Sole“ vom 9 März 1893 nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1893, Zl. 315/2646 die Weiterverbreitung der Nr. 66 der ausländischen Zeitschrift: „La sera“ vom 8 März 1893 nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1893, Z. 315/2646, die Weiterverbreitung der Nr. 67 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „Caffaro“ vom 8 März 1893 nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1893, Z. 311/2642, die Weiterverbreitung der Nr. 65 der in Rom erscheinenden Zeitschrift: „Fanfulla“ vom 8 März 1893 nach §§ 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 März 1893, Z. 329/2694, die Weiterverbreitung der Nr. 11 der Zeitschrift: „L'Operario“ vom 17 März 1893 wegen des Artikels: „La nuova idea“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1893, Z. 334/2788, die Weiterverbreitung der Nr. 73 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „Il secolo XIX“ vom 14—15 März 1893 nach § 64, 65 lit. a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 30 März 1893, Z. 348/2960, die Weiterverbreitung der Nr. 69 der in Turin erscheinenden Zeitschrift: „L'Italia Reale“ vom 13 März 1893 nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 30 März 1893, Z. 348/2960, die Weiterverbreitung der Nr. 73 der in Florenz erscheinenden Zeitschrift: „La Nazione“ vom 14 März 1893 nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 3 April 1893, Z. 355/3062, die Weiterverbreitung der Nr. 84 der in Rom erscheinenden Zeitschrift: „Folchetto“ vom 25 März 1893 nach § 65 lit. a, St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 3 April 1893, Z. 360/3089, die Weiterverbreitung der Nr. 86 der in Florenz erscheinenden Zeitschrift: „La Nazione“ vom 27 März 1893 nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1893, Z. 8113, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Ein Ritualmord Actenmäßig nachgewiesen von Pfarrer Dr. Joseph Deckert. II. Auflage. Dresden, Druck und Verlag der Druckerei Glöß 1893“, und der auf dem Umschlage derselben enthaltenen Ankündigung einer Broschüre von Max Bewer ach § 302 St G. verboten.

Zl. 109 (3021)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 9 der periodischen Druckschrift: „Arbeiterinnen-Zeitung“ von 5 Mai 1893 enthaltenen Artikels mit den Aufschrift: „Der Sieg ist unser“ in der Stelle auf Seite 2 von „Ein herzerfreuendes Bild . . .“ bis „unsere Feinde zu sein“ das Vergehen nach § 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl., ex 1862, begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gemäß §§ 487—489 St. P. O. bestätigt.

Wien, am 9 Mai 1893.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 14 April 1893, Z. 8479, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Die Mittel zur Verhütung eines allzu großen Kindersegens“ von Ewald Paul nach § 305 und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1893, Z. 8579, die Weiterverbreitung der Nr. 7 der Zeitschrift: „Der Beobachter“ vom 12 April 1893 wegen der Artikel: „Wie man Hausirer behandelt und „Eine neue Idee“ nach § 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 23 April 1893, Z. 2615, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Solidarität“ vom 19 April 1893 wegen des Artikels; „Nachrichten — Oesterreich-Ungarn“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 11 April 1893, Z. 3419, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift: „Volkswacht“ vom 5 April 1893 wegen der Artikels: „Gott hat es so gewollt“ nach §§ 488, 491, 493 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1862, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 14 April 1893, Z. 2400, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Polaban“ vom 12 April 1893 wegen des Artikels; „Zmizele devce wytazeno z Labe“ nach den §§ 308 und 310 Abs. 2 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 17 April 1893, Z. 3629, die Weiterverbreitung der Nr. 44 der Zeitschrift: „Plzeňské Listy“ vom 13 April 1893 wegen des Artikels: „Smejdy pri vojenskych dodavkach“ nach § 300 St. G. und Art. IV des Ges. vom 17 Dec. 1862 R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863 verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1893, Z. 4399, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Delnik“ vom 15 April 1893 wegen des Artikels „Socialni stat a statni socialismus“ nach §§ 302 und 65 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 21 April 1893, Z. 4592, die Weiterverbreitung der Nr. 16 der Zeitschrift: „Volksfreund“ vom 20 April 1893 wegen der Artikel: „Die Stellung der Regierung zur diesjährigen Maifeier“, „Ein Beitrag zum Capitel Arbeiterschutz“, „Auspitz — Wanderversammlung“ und „Wie man mit Arbeitern umspringt“ nach §§ 302, 65 lit. a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 25 April 1893, Z. 4810, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitchrift: „Zensky List“ vom 24 April 1893 wegen der Artikel: „Nas nejvetsi svatek“ — „Obrazek“ und „Co dela vlada“ nach den §§ 302 und 65 lit a St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

Zl. 24814 [3080 2—3]

Vom kk. Stdl. delg. Bezirksgerichte S. I in Lemberg wird dem Wohnorte nach unbekannten Ladislas Koležak bekannt gegeben, dass für ihn behufs Zustellung des in Sachen des Hersch Ackerbauer gegen Anton Szumlański et cons. pto 11 fl. 5 kr. 13 fl. 22 kr. ergangenen hg. Bescheides vom 24 December 1885 Zl. 68230 zum Curator ad actum Hb. adw. dr. Czarnik bestellt und demselben der obige Bescheid zugestellt wurde.

Lemberg, am 19 April 1893.

K. k. Landesgerichtsrath.

L. 2178 [3076 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia nieznanych z miejsca pobytu Jana Mitana, Piotra Mitana, Franciszka Mitana i Wincentego Mitana, że przeciw tymże wniosła kasa pożyczkowa w Wieliczce pozew o kwotę 24 zł. 97 ct. który do rozprawy na dzień 31 maja 1893 zadekretowano, a dla pozwanych kuratorem adwokata dra Borzewskiego w Wieliczce ustanowiono.

Wieliczka, 20 kwietnia 1893.

L. 5743 [3057 2—3]

C. k. Sąd powiatowy deleg. miejski w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Silbera dawniej w Nowym Sączu zamieszkałego, że przeciw niemu firma Seller i Menasche z Wiednia wniosła do tegoż sądu pod dniem 27 marca 1893 do l. 5743 skargę drobiazgową o 50 zł. a. w. i że na tę skargę termin do rozprawy na dzień 12 czerwca 1893 godzinę 8 rano został wyznaczony.

Zarazem wzywa się Józefa Silbera, aby przed tym terminem udzielił potrzebnej informacyi ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Dawidowi w Nowym Sączu lub też obrał sobie innego pełnomocnika i sądowi go wskazał.

Nowy Sącz, dnia 27 marca 1893.

L. 3252 [3033 3—3]

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Cyzera z Dobczyc, że w skutek skargi Manasesa Lehrfelda przeciw niemu pcto 70 zł. a. w. zpn. wniesionej, zostaje termin do rozprawy sumarycznej na dzień 14 czerwca 1893 o 9 rano wyznaczony, na który pozwany do rąk ustanowionego dlań kuratora tut. c. k. notaryusza p. Bruno Ragalskiego wezwany zostaje.

Zarazem wzywa się Mojżesza Cyzera, aby przed tym terminem innego pełnomocnika dla siebie obrał i o tem tut. sądowi doniósł, względnie, aby wymienionemu kuratorowi środków do obrony służących dostarczył lub osobiście się jawił, inaczej by skutki swego zaniedbania sobie przypisać musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 3 maja 1893.

L. 1468 [2989 3—3]

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Michała Hobota, iż dnia 1 stycznia 1890 zmarła w Skomielny czarnej matka jego Regina Hobot bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Wzywa się zatem Michała Hobota, aby w przeciągu jednego roku zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Tomaszem Wojtasikiem dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 9 kwietnia 1893.

L. 7285 [3045 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie zawiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Iwana Kłynosza z Ożennej, że pod dniem 16 grudnia 1892 wniósł przeciw niemu Iwan Lacman z Ożennej trzy skargi do l. 7285 o zapłacenie kwoty 115 zł. w. a., do l. 7286 o zapłacenie kwoty 250 zł. w. a. i do l. 7287 o zapłacenie kwoty 200 zł. i że wszystkie te skargi termin do sumarycznej rozprawy na dzień 12 maja 1893 o godzinie 9 rano wyznaczony został, tudzież, że dla zastępstwa jego ustanowiono kuratora ad actum w osobie Hawryły Skazka gospodarza z Ożennej.

Rzeczą tedy niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Kłynosza jest, ustanowionemu kuratorowi Hawryłowi Skazce udzielić wcześnie potrzebnych informacyi i dowodów, lub też innego pełnomocnika do zastępowania w powyższych sporach tut. sądowi przedstawić, gdyż w razie przeciwnym szkodliwe skutki z zanirdbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał

Żmigród, 2 stycznia 1893.

L 16354 [3028 2—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Rzeszowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Menesslę 1o Tomberg 2o Edelheidt, że pod dniem 6 listopada 1889 l. 13215, wniósł przeciw niej Leib Ebenfeld pozew o uznanie go za właściciela w 3/32 częściach, co do ruchomości pozostałych w spadku po Icie 1o Hornikowej 2o Brachfeldowej i o rozwiązanie współwłasności co do tych ruchomości przez publiczną sprzedaż i że dla niej w sporze tym ustanowiony został kuratorem adwokat dr. Izydor Reiner w Rzeszowie.

Zarazem wzywa się nieobecną Menesslę Edelheit, aby swoje obecne miejsce zamieszkania i obrony ustanowionemu kuratorowi podała, lub też sądowi doniosła, kogo pełnomocnikiem w sporze niniejszym sobie ustanawia i aby na wyznaczonym w tej sprawie na dzień 16 czerwca 1893 terminie oświadczyła się, czy do wniosków i pism spornych przez kuratora i pierwpozwaną Chaję Lieberman wniesionych przystępuje, lub na tymże terminie swoją obronę wniosła, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

Rzeszów, 10 kwietnia 1893.

L. 4085 [3062 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jędrzeja Walczaka, że pod dniem 11 listopada 1892 l. 14332, Marya Walczak i Franciszka Walczak wniosły przeciw niemu skargę o oddanie posiadania 4/10 części realności lwh. 504, 8/40 części realności lwh. 332, 8/80 części realności lwh. 334 i 48/960 części realności lwh. 6 ks. gr. gm. Jasienica objętych, na którą termin do rozprawy ustnej na dziej 4 lipca 1893 o godzinie 9 rano w tutejszym c. k. sądzie wyznaczono.

Sąd ustanawia tymczasowo dla niego kuratora Wojciecha Mrozka z Jasienicy na jego koszt i niebezpieczeństwo, oraz wzywa go, aby kuratorowi dowody swoje komunikował, lub wskazał sądowi innego pełnomocnika.

Brzozów, dnia 4 kwietnia 1893.

L. 12477 [2955 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Jaśle zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Bronisława Hubickiego, jako spadkobiercę Wincentego Hubickiego, względnie niewiadomych z życia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobierców jego, że w sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie, imieniem Skarbu pocztowego, przeciw spadkobiercom Wincentego Hubickiego pto 917 zł. 3 ct. a. w. zpn., ustanowiono dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Chwaliboga, ze substytucyą adw. dr. Steinhausa w Jaśle, który go w tej sprawie dotąd zastępować będzie, aż się sam osobiście, lub przez pełnomocnika w sądzie zgłosi.

Jasło, 6 marca 1893.

L. 2882 [2952 1—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Leibę Resena, że Józef Frisch podał pod dniem 7 maja 1893 l. 2882, przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 400 zł. z pn. i że ustanowiono dla niego w tej sprawie kuratorem p. adw. dr. Schüssla, z substytucyą p. adw. dr. Czajkowskiego z Brzeżan, doręczając pierwszemu nakaz zapłaty.

Wzywa się więc Leibę Resena, aby z ustanowionym kuratorem wcześnie się porozumiał lub innego zastępcę sobie obrał i o tem tutejszemu sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Brzeżany, 8 maja 1893.

L. 2881 [2951 1—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Leibę Resena, że Dawid Breiter i Hersch L. Baner podali pod dniem 7 maja 1893 l. 288, przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 600 zł. z pn. i że ustanowiono dla niego w tej sprawie kuratorem p. adw. dr. Schüssla, z substytucyą p. adw. dr. Czajkowskiego z Brzeżan, doręczając pierwszemu nakaz zapłaty.

Wzywa się więc Leibę Resena, aby z ustanowionym kuratorem wcześnie się porozumiał, lub innego zastępcę sobie obrał i o tem tutejszemu sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

Brzeżany, 8 maja 1893.

L 2236 [2993 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach zawiadamia Franciszka Konsura z miejsca pobytu niewiadomego, iż pod dniem 20 kwietnia 1893 l. 2236 Antoni i Maryanna Sambory przeciw niemu i Maurycemu Samuelowi skargę o uznanie aktu notaryalnego z daty Bochnia 16 lipca 1887 L. R. 9014 i cesyi z daty Niepołomice, 23 marca 1892 L. R. 7676 za pozbawione prawnych skutków wnieśli.

Ponieważ pobyt Franciszka Konsura tutejszemu sądowi wiadomym nie jest, przeto ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie zastępcy c. k. notaryusza p. Romana Gutowskiego, któremu skargę doręczono. Franciszkowi Konsurowi poleca się, aby do rzeczonego kuratora zgłosił się, jemu potrzebnej informacyi udzielił, lub innego zastępcę sądowi wymienił, inaczej dalsze postanowienia w tej sprawie kuratorowi doręczane będą.

Niepołomice, 22 kwietnia 1893.

L. 2649 [3096 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Mateusza Burzyńskiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomego właściciela folwarku Wolica Derewlańska, a względnie niewiadomych z życia i miejsca pobytu tegoż spadkobierców ustanawiając dlań kuratora w osobie dr. Mijakowskiego, adwokata w Złoczowie, że na zgłoszenie Kazimierza hr. Badeniego de praes. 9 kwietnia 1893 l. 2649 o wyłączenie parcel grunt. 2635, 263/6, 263/7, 294/4, 294/3, 115/2, 699/10, z obszarem 3 morgów 442[illegible]° z majętności tab. Warhoki czyli Warhoty objętej, whl. l. 446 bez przeniesienia ciężarów hipotecznych zaznaczył uchwałą z dnia 15 kwietnia 1893 l. 2649 termin 60 dniowy, w którym możliwe sprzeciwienie się przeciw oddzieleniu, tem pewniej do sądu tutejszego wnieść należy, w przeciwnym razie zachodziłoby domniemanie, że zawezwany na oddzielenie zezwala, i zrzeka się prawa swego pod względem części oddzielonej z chwilą, w której hipot. odpisanie nastąpi.

Złoczów, dnia 6 maja 1893.

L. 2326 [3000 1—3]
Zawiadamia się małżonków Piotra Kaspra dw. im. Łabaja i Rozalię Łabajową, że ustanowiono dla nich kuratorem p. dr. Karola Biegańskiego adw. w Zatorze i doręczono mu rezolucyę tabularną z dnia 11 lipca 1892 do l. 4284 dla nich przeznaczoną.
Z c. k. Sądu powiatowego.
W Zatorze, dnia 3 maja 1893.

L. 4405 [2987 1—3]
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Cichego, że w skutek pozwu powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Brzozowie z dnia 13 kwietnia 1893 l. 4405 przeciw niemu i Janowi Wolaninowi o 200 zł. a. w., wyznaczono do rozprawy drobiazgowej termin na 14 lipca 1893 o 9 godzinie przed południem i ustanowiono dla niego kuratora w osobie p. Emila Witkiewicza z Brzozowa.
Wzywa się zatem nieobecnego, aby kuratorowi podał środki do obrony, lub też innego pełnomocnika sobie obrał, gdyż w w przeciwnym razie sam sobie skutki zaniedbania przypisze.
Brzozów, dnia 13 kwietnia 1893.

L. 1141 [2986 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie ustanowił celem doręczenia rezolucyi z dnia 15 lipca 1892 l. 4455 wpis prawa zastawu dla sumy 140 zł. w stanie biernym 1/8 części ciała hipotecznego lwh. 72 gminy kat. Tworylne Iwana Semków własnego, dla nieniewiadomego z miejsca pobytu Iwana Semków kuratorem p. Ludwika Riedla z Baligrodu.
O czem się Iwana Semków celem strzeżenia praw swych zawiadamia.
Baligród, 16 lutego 1893.

L. 1324 [2985]
W sprawie doręczenia niewiadomemu z miejsca pobytu Jurkowi Guszułowi z Pochówki ts. uchwały tabularnej z dnia 31 grudnia 1888 l. 9595 zarządzającej wpis prawa własności do nowo utworzyć się mającego z parc. gr. l. 1413, 1414, 1415/1 i 1416/1 w Pochówce, w 3/4 części na Michała Boczkura a w 1/4 części na Jurka Guszuła, ustanowiono kuratorem dla Jurka Guszuła c. k. notaryusza Piotra Kurysia w Bohorodczanach. O czem go się zawiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany, 26 marca 1893.

L. 3543 [2980 1—3]
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Mozesa Rosta, Szyję Benjamina Rosta, Małkę z Rostów Reinerową, Judę Rosta, Chaskla Rosta i Scheindlę Rost, że z powodu wytoczonego przeciw nim przez Samuela i Lanę Schönblumów pozwu o wykreślenie poz. C. 1 i 2 ze stanu biernego realności lwh. 107 w Rzeszowie ustanowionym został dla nich kuratorem p. adwokat dr. Reich w Rzeszowie, z substytucyą p. adw. Reinesa w Rzeszowie i poleca się tymże nieobecnym, by albo ustanowionemu dla nich kuratorowi dostarczyli z swej strony dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawili.
Rzeszów, dnia 27 kwietnia 1893.

L. 3397 [3056 1—3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że na ogólnem zgromadzeniu stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc" w Krynicy odbytem w dniu 26 stycznia 1893 r., zatwierdzono ponowny wybór na dalszy czas pana Bronisława Babla na członka dyrekcyi, zaś wybrano pana Władysława Nodzyńskiego za zastępcę członka Dyrekcyi tegoż stowarzyszenia.
Nowy Sącz, 22 kwietnia 1893.

L. 6199 [3090]
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako handlowy ogłasza, że zarządził zanotowanie, iż urzędnik filii Banku hipotecznego w Tarnopolu Leon Frenkel zamianowany został prokurzystą tejże filii i że nadane temuż zostało prawo podpisywania firmy „Filia c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego w Tarnopolu" wspólnie z dyrygentem tejże filii Janem Winiarzem lub wyższym urzędnikiem onejże Antymem Nikorowiczem, albo też z jednym z dyrektorów zakładu centralnego Maurycym Lazarusem i dr. Alojzym Rybickim.
Tarnopol, 29 kwietnia 1893.

L. 2813 [3007]
Sanocki c. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza w rejestrze stowarzyszeń wpisał firmę „Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Bachórzu" spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką z siedzibą w Bachórzu. Przedmiotem przedsiębiorstwa polegającego na statucie z daty Bachórz dnia 12 lutego 1893, jest staranie się o podniesienie bytu członków pod względem moralnym i materyalnym, a mianowicie dostarczanie im środków pieniężnych potrzebnych w gospoparstwie, podawanie sposobności do lokowania zaoszczędzonych pieniędzy na procent i popieranie zakładania stowarzyszeń gospodarczych i zarobkowych w okręgu spółki.
Członkami zarządu na pierwsze 4-lecie są: ks. Leopold Mazurek ekspozyt w Bachórzu jako przełożony, Wojciech Dańczak gospodarz w Bachórzu jako zastępca przełożonego i Walenty Domin gospodarz w Bachórzu jako członek.
Publiczne obwieszczenie ogłaszać będzie spółka w piśmie tygodniowem „Niedziela", a w razie, gdyby pismo to przestało istnieć, wyznaczy Zarząd inną gazetę.
Odpowiedzialność spółki jest nieograniczoną, firmę spółki przez kogokolwiek napisaną lub wydrukowaną podpisuje przełożony Zarządu, lub jego zastępca, tudzież nadto jeden z członków Zarządu.
Sanok, 2 maja 1893.

L. 17963 [3014 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Stryju oznajmia niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Izraelowi Graubardowi, że uchwałą z dnia 10 września 189 do l. 17963 dozwolono wykreślenie intabulowanej na rzecz jego w stanie biernym realności, wykazem hipotecznym l. 814 księgi gruntowej gminy miasta Stryja objętej', sumy 6286 zł. m. k.
Doręczając uchwałę powyższą ustanowionemu kuratorowi dr. Altmanowi w Stryju, wzywa się Izraela Graubarda, ażeby temuż kuratorowi informacyi udzielił lub innego zastępcę wymienił.
Stryj, dnia 10 września 1892.

L. 19713 [2930]
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż firmę: „Osias Wixel" w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych wykreślono, zaś firmę: „Ozyasz Wixel i syn" po niemiecku „Osias Wixel & Sohn" w rejestrze handlowym dla firm spółkowych wpisano i przy takowej uwidoczniono, że.
1) jawnymi spólnikami są: Ozyasz Wixel kupiec i Jakób Wixel kupiec obaj we Lwowie zamieszkali.
2) firma spółki opiewa po polsku „Ozyasz Wixel i syn" po niemiecku, „Osias Wixel & Sohn" i ma siedzibę we Lwowie.
3) spółka jawna istnieje od dnia 23 marca 1893.
4) do zastępywania spółki upoważnieni są obaj spólnicy t: j:
Ozyasz Wixel i Jakób Wixel, z których każdy będzie miał prawo podpisywać po niemiecku „Osias Wixel & Sohn" lub po polsku „Ozyasz Wixel i syn".
We Lwowie, dnia 29 kwietnia 1893.

L. 2937 [2887]
Bei dem k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Neu Sandez wurde heute einge tragen im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen bei der Firma: „Heilman Kohn et Söhne" Kleidermacher Hauptniederlassung in Wien" die Errichtung einer Zweigniederlassung der Firma in Neu Sandez.
Neu Sandez, den 20 April 1893.

L. 2773 [2966 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia dłużnika Józefa Koziarza, iż dlań w sprawie egzekucyjnej Serli Fiedel cesyonaryuszki Dawida Berla przeciw niemu pto 12 zł. ex majore 100 zł. zpn. celem doręczenia mu rezolucyi wydanych i wydać się mających, kuratora w osobie Józefa Koziara z rogu ustanowił.
Sokołów, 24 kwietnia 1893

L. 1657 [2933 1—3]
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku załatwiając podanie Alberta Striena z dnia 11 marca 1893 l. 1657 w celu przekazania kapitału wymierzonego orzeczeniami c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z dnia 14 września 1889 l. 16147 w gotówce tysiąc trzysta dwadzieścia cztery zł. $87^1/_2$ ct. i z dnia 12 grudnia 1889 l. 26049 w gotówce tysiąc dwieście trzydzieści sześć zł. 55 ct. a. w. za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności Rosochate Alberta Striena własnej, objętej księgą hypoteczną większej posiadłości wykazem hipot. l. 193 wzywa po myśli § 7 ces. pat z 8 listopada 1853 l. 237 Dz. u. p. wszystkich, których wierzytelności na wymienionej majętności do dnia 26 marca 1890 zostały zahypotekowane, aby roszczenia swe do dnia 18 czerwca 1893 ustnie lub pisemnie w tymże c. k. sądzie obwodowym tem pewniej zgłosili, iż w razie niezgłoszenia uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich wierzytelności na kapitał wynagrodzenia w porządku oznaczonym pierwszeństwem hypotecznem, nie będą więcej przy rozprawie słuchani, i utracą prawo wnoszenia jakichkolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl § 5 ces. pat. z 25 września 1850 l. 374 Dz. u. p. możliwie zawartej, o ileby w takowej ich pretensye w miarę pierwszeństwa hypotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według § 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 l. 237 Dz. u. p. przy gruncie pozostawione zostały.
W zgłoszeniu podań należy: imię i nazwisko, i miejsce zamieszkania zgłaszającego, i jego ewentualnego pełnomocnika, pełnomocnictwem legalizowanem wykazać się mającego, kwotę zgłoszonej wierzytelności hypotecznej w kapitale i odsetkach, o ile takowe mają równe prawo z kapitałem, oznaczenie hypoteczne pozycyi zgłoszonej wierzytelności, a jeżeli zgłaszający mieszka po za okręgiem tutejszego c. k. sądu obwodowego, wymienić pełnomocnika w Sanoku zamieszkałego upoważnionego, do odbioru uchwał sądowych, gdyż inaczej uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się, przez pocztę, z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych doręczone były.
Sanok, dnia 18 marca 1893.

L. 2899 [3053 1—3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach, zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Leibę Resena, że Perla Kleinfeld podała przeciw niemu pod dniem 8 maja 1893 l. 2899 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 150 zł. zpn. tudzież tego samego dnia l. 2900 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 50 zł. zpn. i że ustanowiono dla niego w tych sprawach kuratorem p. adwokata dra Schüssla z substytucyą p. adwokata dra Czajkowskiego z Brzeżan, doręczając pierwszemu nakazy zapłaty.
Wzywa się więc Leibę Resena, aby z ustanowionym kuratorem wcześnie się porozumiał, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.
Brzeżany, 9 maja 1893.

L. 2901 [3054 1—3]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia, niewiadomego z miejsca pobytu Leibę Resena, że Juda Reiss podał pod dniem 8 maja 1893 l. 2901 przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 100 zł. zpn. i że ustanowiono dla niego w tej sprawie kuratorem p. adw. dra Schüssla, z substytucyą p adw. dra Czajkowskiego z Brzeżan, doręczając pierwszemu nakaz zapłaty.
Wzywa się więc Leibę Resena, aby z ustanowionym kuratorem wcześnie się porozumiał, lub innego zastępcę sobie obrał, i o tem tutejszemu sądowi doniósł, gdyż inaczej złe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.
Brzeżany, 9 maja 1893.

L. 2856 [2988 1—3]
C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Jakóba Rożańskiego rzekomo w Rosyi bawiącego, w sporze drobiazgowym przeciw niemu Schulima Schächtera o zapłacenie kwoty 43 zł. 23 ct. a. w. zpn., kuratorem ad actum Iwana Proroczka, doręcza mu skargę i o tem Jakóba Rożańskiego niniejszem ogłoszeniem zawiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, dnia 20 kwietnia 1893.

L. 18523 [3003 1—3]
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Józefowi Samuelemu oznajmia, że na skutek pozwu de praes 17 kwietnia 1893 l. 18523 wniesionego przez Karola Bismera przeciw Agacie Graf, Sanelowi Acht, Matiaszowi Stolz, Fradli Samueli i Józefowi Samueli o wyłączenie z pod prawa zastawu korków protokołem do l. 33945/92 w poz. 15 do 27 włącznie egzekucyjnie zajętych, względnie o zapłatę kwoty 300 zł. w. a. zpn. wyznaczono termin do rozprawy sumaryczną na dzień 21 czerwca 1893 godzinę 11 przed południem w sali rozpraw sądu tut. i ustanowiono dlań w tym sporze adw. dr. Horowitza, z substytucyą adw. dr. Raabe kuratorem ad actum.
Jest więc rzeczą Józefa Samuelego środki do jego obrony służące ustanowionemu kuratorowi dostarczyć lub też innego zastępcę sobie obrać i tego sądowi wymienić, gdyż inaczej ze zaniechania tego wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie będzie musiał przypisać.
We Lwowie, dnia 29 kwietnia 1893.

L. 4460 [2982]
Ze strony c. k. Sądu obwodowego jako handlowego w Stanisławowie ogłasza się niniejszem, że równocześnie polecamy prowadzącemu rejestra stowarzyszeń, wpisanie przy firmie: „Towarzystwo kredytowe w Haliczu", że na walnem zgromadzeniu członków dnia 5 marca 1893 w Haliczu odbytem, uchwalono następujące zmiany statutów, jako to: ad § 5 statutów, że zamiast czterech dyrektorów ma być tylko trzech dyrektorów; ad § 8że do ważności zobowiązań Towarzystwa potrzebne są podpisy dwu członków dyrekcyi zamiast obecnego postanowienia 3 podpisów ad § 46 zamiast obecnego udziału w kwocie 25 zł. w. a. ustanawia się udział w kwocie 30 zł. wa. i że równocześnie wybrani zostali dyrektorami panowie: Saul Lindner, Elias Weissbard i Peretz Koch; kasyerem Hersz Fisch, kontrolorem Zacharyasz Steinmetz.
Stanisławów, dnia 19 kwietnia 1893.

L. 8684 [3075 1—3]
Nieznanych z życia i miejsca pobytu Benjamina Bihnna i Pawła Fedorowicza zawiadamia się, iż wskutek wniesionego dnia 26 kwietnia 1893 l. 8684 przeciw nim przez Judę Leibę Diesendrucka pozwu o uznanie za zgasłą i wykreślenie sumy 50 zł. w. wied. ze stanu biernego realności nr. 399 ks. gr. m. Stryja celem bronienia praw pozwanych, ustanowiono kuratorem adw. dr. Altmana w Stryju, wyznaczając w sprawie tej termin do rozprawy na dzień 28 czerwca 1893 godz. 9 rano i wzywając pozwanych, aby przed terminem tym kuratorowi środków obrony dostarczyli, lub innego zastępcę sądowi wskazali.
C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, 7 maja 1895.

L. 8683 [3074 1—3]
Nieznanego z życia i miejsca pobytu Franciszka Aschera zawiadamia się, iż wskutek wniesionego dnia 26 kwietnia 1893 l. 8683 przeciw niemu przez Judę Leibę Diesendrucka pozwu o uznanie za zgasłą i wykreślenie sumy 156 zł. 40 ct. m. k. z realności wyk. 399 ks. gr. Stryj celem bronienia praw pozwanego, ustanowiono kuratorem adw. dr. Altmana w Stryju, wyznaczając w sprawie tej termin do rozprawy na dzień 28 czerwca 1893 godz. 9 rano, i wzywając pozwanego, aby przed terminem tym kuratorowi środków obrony dostarczył lub innego zastępcę sądowi wskazał.
C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, 7 maja 1893.

L. 7955 [3027 1—3]
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Abrahama Begleitera, że Fryderyka Finterbusch przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. prośbę wniosła, któremu żądaniu uchwałą z dnia 12 maja 1893 l. 7955 zadość uczyniono.
Oraz ustanowił sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie adwokata dr. Kormosza i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Przemyśl, 12 maja 1893.

L. 8980 [3104]
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że zarządził wykreślenie w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych na podstawie uchwały ts. z dnia 10 października 1889 l. 15983 zaprotokołowanej firmy A. Casek, handel ubiorami w Tarnowie, w skutek zaniechania handlu zgasłej.
Tarnów, dnia 10 maja 1893.

L 2380 [3085 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Pawlika, iż celem doręczenia mu ts. uchwały z d. 23 lipca 1892 l. 4679, którą dozwolono wpisu prawa własności 4|24 części realności w Ryglicach lwh. 292 objętej, Józefa Pawlika własnych, na rzecz Anny Pawlikowej, ustanowiony został kuratorem Stefan Zając i temuż powyższa uchwała została doręczoną.
Tuchów, dnia 25 kwietnia 1893.

L. 2376 [3084 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Patyka, iż celem doręczenia mu ts. uchwały tabularnej z d. 20 kwietnia 1892 l. 2429, którą dozwolono na wpis prawa własności realności w Tuchowie lwh. 275 objętej, Franciszka Patyka, syna Sebastyana własnej, na rzecz Jana Suchana i małol. Balbiny Suchanowej, ustanowiony został kuratorem Franciszek Szabowski i temuż powyższa uchwała została doręczoną.
Tuchów, dnia 25 kwietnia 1893.

L. 4597 [3101 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Sniatynie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Sumera Weislera, że Tanasko Proskurniak, rolnik z Russowa, wytoczył przeciw niemu skargę o uznanie prawa własności parceli grunt. 725 w Russowie położonej, w której sprawie termin do obrony na dzień 12 lipca 1893 wyznaczono.
Wzywa się Sumera Weislera, by ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Schaeferowi przed powyższym terminem udzielił potrzebnej informacyi, lub swego pełnomocnika sądowi wskazał, inaczej bowiem złe skutki sam sobie przypisze.
Sniatyn, 16 kwietnia 1893.

Zl. 19714 [2929]

Vom Lemberger k. k. Landes als Handelsgerichte wird hiemit kundgemacht, dass am 21 April 1893 die offene Handelsgesellschaft unter der Firma „Geschwind & Buch" in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen eingetragen und bei derselben ersichtlich gemacht wurde:

1. dass die offenen Gesellschafter Baruch Geschwind und Adolf Buch beide Kaufleute in Janów bei Lemberg wohnhaft sind,

2. dass die Firma „Geschwind & Buch" ihren Sitz i Janów bei Lemberg hat;

3. dass diese zum Betriebe einer Grossmethbrauerei errichtete Handelsgesellschaft am 1 Jänner 1889 begonnen hat, und

4. dass diese Gesellschaft nach aussen nur beide Gesellschafter collectiv zu vertreten berechtigt sind, und die Firma in der Weise zeichnen werden, dass jeder Gesellschafter unter der von wem immer geschriebenen oder mittelst Stampiglie beigedruckten Firmazeichnung „Geschwind & Buch" seinen eigenen Vor und Zunamen eigenhändig beisetzen wird.

Lemberg, am 29 April 1893.

L. 633 [2958 1 3]

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Mikołaja Semetkowskiego z Woli michowej zawiadamia, że wskutek pozwu sumarycznego Wasyla Moskala przeciw niemu o zapłacenie 80 dolarów lub 200 zł. a. w. termin na dzień 21 czerwca 1893 wyznaczono a dla niego kuratora w osobie Maksyma Wetlińskiego ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe, sam sobie przypisać będzie musiał.

Baligród, 3 maja 1893.

L. 1439 [2962 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Izraela Mojżesza 2 im. Michalińskiego z Jordanowa w sprawie egzekucyjnej Franciszka Bocheńskiego z Limanowy przeciw Izraelowi Mojżeszowi 2 im. Michalińskiemu pto 863 zł. w. a. zpn., kuratorem ad actum p. dr. Wiktora Kutrzebę, adwokata krajowego w Jordanowie i temuż ts rezolucyę z dnia 11 kwietnia 1893 l. 1439 zezwalającą na przemianę intabulacyi prawa zastawu dla powyższej kwoty w egzekucyiną i egzekucyjne oszacowanie realności lwh ... w Jordanowie położonej, dłużnika Izraela Mojżesza 2 im. Michalińskiego własnej, doręcza.

O czem się Izraela Mojżesza 2 im. Michalińskiego celem strzeżenia swych praw zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 11 kwietnia 1893.

L. 29554 [2959 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu uwiadamia nieznanego z miejsca pobytu Leib Ber Steuermana, że Chaim Schwarz wniósł w dniu 22 maja 1891 l. 10633 prośbę o intabulacyę na jego r ecz prawa własności ciał hip. wykazami 31 i 32 księgi grunt. gminy kat Popiele z Banią Kotowską objętych, dotychczas na imię Leiby Ber Steuermana zapisanych, i że dla niego ustanowiono kuratorem adw. dr. Taubenfelda z Drohobycza i temuż uchwałę na powyższą prośbę wydaną doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, dnia 31 grudnia 1892.

L. 2622 [3095 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Mateusza Burzyńskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego właściciela folwarku Wolica Derewlańska, a względnie niewiadomych z życia i miejsca pobytu tegoż spadkobierców, ustanawiając dlań kuratora w osobie dr. Mijakowskiego, adwokata w Złoczowie, że na zgłoszenie Kazimierza br. Badeniego de praes. 8 kwietnia 1893 l. 2622 o wyłączenie parcel grunt. 7714/1, 7713/2, 7712/2, 7710, 7709/2, 7708/1, 7706/1 7703/2 z obszarem 3 morgów 959□° z majętności tab. Busk objętej, wbl. 420 bez przeniesienia ciężarów hipotecznych, zaznaczył uchwałą z dnia 15 kwietnia 1893 l. 2622 termin 60 dniowy, w którym możliwe sprzeciwienie się przeciw oddzieleniu tem pewniej do sądu tujejszego wnieść należy, w przeciwnym razie zachodziłyby domniemania, że zawezwany na oddzielenie zezwala i zrzeka się prawa swego pod względem części oddzielonej, z chwilą, w której hipoteczne odpisanie nastąpi.

Złoczów, dnia 6 maja 1893.

L. 2611 [3031]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach ogłasza, że dnia 22 kwietnia 1893 wpisał w rejestrze Stowarzyszeń zarobkowych przy istniejącej już firmie „Stowarzyszenie oszczędności i pożyczek w Andrychowie z nieograniczoną poręką zarejestrowane", że na walnem zebraniu w dniu 8 stycznia 1893 odbytem powzięło Stowarzyszenie uchwałę zmiany dotychczasowego statutu, a to przedewszystkiem w następujących kierunkach:

1. co do przedmiotu postanowiono, że przedmiotem Stowarzyszenia jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle, handlu itp. za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków oraz krzewienia zamiłowania do oszczędności i przyczynianie się do korzystnego lokowania gotówki przez przyjmowanie takowej, bądź to jako udział w przedsiębiorstwie, bądź to jako wkładki oszczędności na oprocentowanie

2. Co do sposobu ogłaszania uchwał, że uchwały Stowarzyszenia ogłaszane będą publicznie w jednym z dzienników polskich.

Wadowice, 29 kwietnia 1893.

L. 2518 [3093]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wyisanie do rejestru dla firm pojedynczych, że Karol Strzygowski, właściciel takiej samej firmy fabrycznej w Białej, udzielił zastępstw oprzez prokurę Mauryceniu Haasowi z Leszczyna ad Biała, która tenże podpisywać będzie słow mi: „pp. Karl Strzygowski, Haas m. p."

Wadowice, 29 kwietnia 1893.

L. 3096 [3094]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 15 kwietnia 1893 do l. 2670 wpisano dnia 26 kwietnia 1893 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych firmę Jonas Löwenherz, dla przedsiębiorstwa dzierżawy gorzelni i stajni w Raźniowie, której dzierżyciel Jonas Löwenherz we Lwowie zamieszkały udzielił prokurę Henrykowi Löwenherz

Złoczów, dnia 30 kwietnia 1893.

L. 596 [3072 1 3]

Lipę Weintraub, Josla Kardasz, Chaję Gitlę Kardasz i Chaję Surę Spodyk z życia i miejsca pobytu niewiadomych zawiadamia się, że w sprawie c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie imieniem funduszu indemnizacyjnego pto 7 zł. 75 ct., tamże kuratora w osobie Leona Holzera, c. k. notaryusza w Łopatynie, ustanowiono i takowemu uchwały z 22 października 1892 l. 8366 i 27 listopada 1892 l. 8630 doręczono

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn, 31 marca 1893.

L. 4941 [3038 1 3]

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Deborę Sturm spadkobierczynię po Rubinie Sturm, że na rzecz jej złożono w depozycie sądowym gotówką 59 zł. 12½ ct., którą może sobie podjąć po należytem wylegitymowaniu się w obec sądu.

Jaworów, dnia 22 czerwca 1892.

L. 7008 [3030 1—3]

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Leibę Resen, że na prośbę L. Bernsteina wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi, tutejszemu adwokatowi dr. Eliaszowi Fischlerowi, z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Zygmunta Zinsa z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informacyę, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 9 maja 1893.

L. 7954 [3026 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Abrahama Begleitera, że Fryderyka Finsterbusch przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. prośbę wniosła, któremu żądaniu uchwałą z dnia 12 maja 1893 l. 7954 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Kormosza i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przepisać będzie musiał.

Przemyśl, 12 maja 1893.

L. 442 [3061 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej funduszu indemnizacyjnego przeciw Dawidowi Janower i innym o 11 zł. 8 ct. wa. zpn. zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Jakóba Mayselesa i Sarę Chanę Janower, odnośnie do edyktu z 23 czerwca 1880 l. 4544 w druku urzędowym Gazety lwowskiej Nr. 257, 258 i 260 z roku 1880 ogłoszonego i Jakóba Ostillera, odnośnie do edyktu z 31 maja 1888 l. 8567 w druku urzędowym Gazety lwowskiej Nr. 255, 257 i 258 z roku 1888 ogłoszonego, iż dla nich w miejsce zmarłego kuratora dr. Orskiego, kuratorem dr Braun adwokat w Brodach ustanowiony został.

Brody, 19 stycznia 1893.

Nowo założony zakład artystyczno-fotograficzny **Maria** Lwów, ul. Fredry l. 7. (pałac hr. Fredry), urządzony z komfortem, wedle najnowszych wymagań, wykonuje zdjęcia powiększenia do naturalnej wielkości, liczne grupy, reprodukcye z najgorszych fotografij, z portretów, zdjęcia architektoniczne, kolorowania akwarelowe i olejne, fotografie platynowe w ogóle wszelkie najtrudniejsze zamówienia w zakres artystyczno-fotograficzny wchodzące.
Zakład otwarty od godziny 9 rano do 6 po południu — w niedzielę i święta tylko do godziny 2 po południu.

1843. Farby suche i olejne, pokosty, lakiery, pendzle i masę do zapuszczania podłóg

poleca firma handlowa

Wolf Czopp 1843.

Lwów, ul. Zółkiewska l. 2. 642

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.

Od 1 stycznia 1893 zaprowadzamy niniejszą rubrykę w inseratowym dziale po 1 cencie słowo drukiem petitowym, po 2 centy od słowa tłustym petitem lub jego miejsca. 62

Fortepiany, pianina, cytry, kupuje, sprzedaje, mienia, pożycza **Kalinowski** metr cytry Lwów, ul. Żulińskiego 6. 746

Szlachetni Panowie i Panie! Jestem nieszczęśliwym i kaleką, obarczony liczną familią, błagam serc szlachetnych litości i łaskawego wsparcia, najuniżeńszy sługa Jan Szczurek, Sokół, poczta Gorlice. 740

Zakład robót ręcznych Jagiellońska 2 poleca **zaczęte** i **wykończone** roboty. 693

Lodownie pokojowe po zł. 25., 35. i 45. poleca **Piotr Chrząstowski, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny l. 1** (naprzeciw Katedry). 215

Tutki cygaretowe nieklejone!

z najlepszej bibułki francuskiej
1000 sztuk od 1 zł. 380
poleca Fabryka **F. Niżałowskiego** Lwów, hotel Zorza.
Opakowanie gratis. Przy odbiorze 5000 sztuk franko.

Młyn amerykański

o 2 parach walców, o 2 francuskich kamieniach z cylindrami, o kamieniu do czyszczenia zboża i o prostym kamieniu na drobne mlewo, o sile 70 koni w **Knihininie koło Stanisławowa**, na młynówce prowadzonej z rzeki Bystrzyca złota, niedaleko miasta i dworca, z domem mieszkalnym o 4 pokojach i kuchnią z przynależytościami, budynkami gospodarskiemi i gruntami (9 morgów) koło domu, jest z wolnej ręki za cenę 35.000 zł. zaraz do sprzedania. — Bliższa wiadomość u p. **Franciszka Mathiasa** w Jasienowie górnym. 745

Lodownie pokojowe

najnowszej konstrukcyi od 18 do 60 zł.
poleca
Feliks Schächter
Lwów, Jagiellońska 18.
Pracownia nagrodzona na wystawie przemysł. budowlanego we Lwowie. 611
Cenniki na żądanie.

Lwowskie laboratoryum chemiczne świadectwem z dnia 30 marca 1892 do l. 19148 stwierdziło, że jedynie

Tutki cygaretowe nieklejone

wyrobu
S. W. Niemojowskiego
są znakomite i zupełnie zdrowiu nieszkodliwe.
Nabyć można w sklepach S. W. NIEMOJOWSKIEGO
we Lwowie, ul. Teatralna 3,
" ul. Jagiellońska 6,
w Krakowie, Sukiennice 28,
oraz we wszystkich znaczniejszych handlach i trafikach. 675
Ostrzega się przed licznemi naśladownictwami.
Wysyłka na prowincyę odwrotnie, opakowanie gratis przy odbiorze 5000 sztuk franko.

MARJÓWKA

Zakład wodoleczniczy koło Lwowa (poczta Lwów).

Sześć kilometrów od Lwowa ku Winnikom, w uroczej miejscowości otoczonej lasami w znacznej części szpilkowymi. Pięć murowanych mieszkalnych piątrowych budynków, jeden parterowy. W obrębie zakładu kaplica, w której się odprawia msza św. Wzorowe urządzenie tak działów leczniczych jak i pomieszkań, (przeważnie z werandami i balkonami) wedle najnowszych wymogów, na wzór pierwszorzędnych tego rodzaju zakładów zagranicznych. Wyborna woda źródlana, masaż, elektryzowanie, inhalacye, gimnastyka, kąpiele elektryczne, słoneczne i inne wedle potrzeby. Doskonała kuchnia, kryty deptak. Spacery w parku zakładowym i lasach przytykających, czytelnia, fortepiany, bilard, gry towarzyskie. Staranna usługa. Telefon połączony z siecią telefoniczną miasta Lwowa. Zakład funkcyonuje przez cały rok bez przerwy. Warunki bardzo przystępne. Bliższych informacyj udziela i zamówienia przyjmuje zarząd zakładu. 742

Emil Bertemiljan Brajer właściciel — **dr. Stanisław Dekański** lekarz kierujący

Zakład ogrodniczo-handlowy we Lwowie poszukuje bardzo zdolnego starszego pomocnika. Zgłoszenia przyjmuje Biuro Dzienników we Lwowie. 741

Jan Ihnatowicz

poleca 43
najprzedniejsze perfumy, wody toaletowe,
odszczególnione 10 medalami zasługi i 2 dyplomami uznania — mianowicie:

Perfumy: jaśminowa, fiołkowa, różana, rezedowa, kanwaliowa, Ylang-Ylang, Opoponax, Jockey-Club, heliotropowa, Ess Bouquet, piżmowa, Millefleurs, itp. Flakoniki po 25, 40, 75 ct. 1 zł. 150 itd.

Perfumy królowej Marysieńki. Fl[illegible]

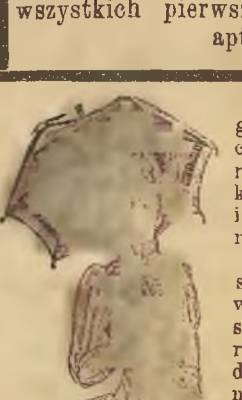
Woda lwowska, powszechnie [illegible]na i poszukiwana dla swego przyjemnego, orzeźwiającego i długo trwałego zapachu, do skrapiania sukien, chustek i rozpylania w salonie — Flakonik mniejszy 80 ct., większy 1 zł. 50 ct.

Woda warszawska, odznacza się nadzwyczaj przyjemnym kwiatowym zapachem Flakonik mniejszy 95 ct., większy 1 zł. 80 ct.

Woda lewandowa, podwójna i woda lewandowo-ambrowa, są powszechnie używane do rozpylania w salonach dla swojego przyjemnego, miłego i łagodnego zapachu. Flakon 50. 70, 90 ct., zł. 1·20.

Wody kolońskie w kilku odmianach i gatunkach, przednie i najprzedniejsze. Flakoniki po ct. 15, 20, 25, ct. 40, 50, 80, 1 złr, 1 50.

Nabyć można we **Lwowie** w sklepach własnych: ul. Kopernika l. 3, i ulica Halicka. w **Krakowie** Sukiennice l. 20. w **Czerniowcach** Rynek l. 2. — oraz we wszystkich pierwszorzędnych sklepach i aptekach.

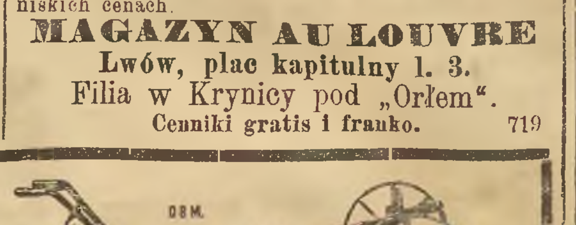
Najnowsze francuskie i angielskie parasolki (En tous cas) weloniki najmodniejsze rękawiczki duńskie, szwedzkie glacé; fartuszki damskie i dziecinne, pończochy i wyroby pończoszkowe.

Osobny oddział najmodniejszych bluzek jedwabnych, wełnianych i satynowych wszystko w bardzo wielkim wyborze; sukienki i płaszczyki dziecinne, oraz płaszczyki do noszenia, czapeczki i kapuzki helgulandzkie w najświeższych fasonach; bielizna damska, męska i dziecinna we wielkim wyborze i po bardzo niskich cenach.

MAGAZYN AU LOUVRE

Lwów, plac kapitulny l. 3.
Filia w Krynicy pod „Orłem".
Cenniki gratis i franko. 719

Wyłączny skład dla całej Galicyi
maszyn i narzędzi
do uprawy roli
Rud. Sacka w Plagwitz pod Lipskiem
S. A. Bubera Synów we Lwowie,
ulica Jagiellońska l. 13.
Części składowe w zapasie. — Cenniki gratis i franko.

712

C. k. Zakład zdrojowy KRYNICA

(w Galicyi)
najobfitsza szczawa żelazista.

Stacya kolei **Muszyna - Krynica** z Krakowa 8 godz. ze Lwowa 12 godz. z Buda-Pesztu 12 g.

W miejscu: **Poczta** 3 razy dziennie, **Telegraf Apteka,**

W Karpatach 590 m. n. p. m. Od stacyi kolejowej godzina drogi, znakomicie utrzymanej.

Srodki lecznicze. Klimat podalpejski, kąpiele żelaziste, nader obfite w wolny kwas węglowy, ogrzewane metodą Schwarza (w r. 1892 wydano ich 32.000). — Kąpiele borowinowe parą ogrzewane (w r. 1892 wydano ich 12.000). — Kąpiele gazowe z czystego kwasu węglowego.

C. k. Zakład hydropatyczny pod kierunkiem specyalisty dr. H. Ebersa (w roku 1892 wydano procedur hydropatycznych 27.000).

Picie wód mineralnych miejscowych i zagranicznych żentyca, kefir, gimnastyka leczn.

Lekarz zdrojowy dr. L. Kopff cały sezon stale ordynujący. Nadto 12 lekarzy wolno praktykujących.

Spacery. Bardzo rozległy park szpilkowy, znakomicie utrzymany. Bliższe i dalsze wycieczki w urocze Karpaty.

Mieszkania przeszło 1500 pokoi z komfortem urządzonych, z pościelą kompletną, usługą, dzwonkami elektrycznymi, piecami i. t. d.

Kościół katolicki i cerkiew. Wspaniały **Dom zdrojowy,** kilka restauracyi. Kilka pensyonatów prywatnych, mleczarnie, cukiernie.

Muzyka zdrojowa pod kierunkiem A. Wrońskiego **od 21 maja. Stały teatr,** koncerta.

Frekwencya w r. 1892 4600 osób.

Sezon od 15 maja do 30 września. W maju, czerwcu i wrześniu ceny kąpieli, pomieszkań i potraw w głównej restauracyi zniżone. — W miesiącu lipcu i sierpniu ubogim żadne ulgi, jak uwolnienie od taks zdrojowych i t. p. udzielone nie zostaną.

Rozsełka wody mineralnej od kwietnia do listopada, składy we wszystkich większych miastach w kraju i za granicą

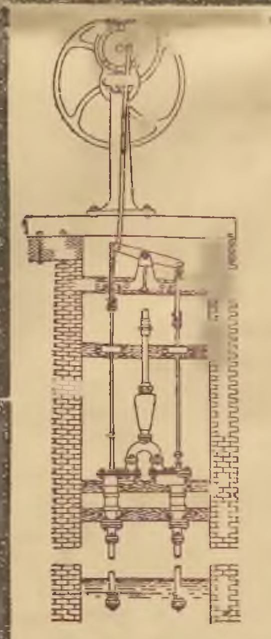
Na żądanie udziela wyjaśnień **c. k. Zarząd zdrojowy w Krynicy.** 2580

Zuckmantel, Szląsk austr.

Uzdrowisko i zakład wodoleczniczy.

Zakład dla fizykalnych metod leczenia: hydro- i mechanoterapia, gimnastyka szwedzka, masaż. Elekterapia: galwanizacya, faradyzacya, franklinizacya. Kąpiel elektryczna. Pneumatoterapia Kuracya dyetetyczna i terenowa. Wspaniałe powietrze górskie i leśne. 550
Ceny umiarkowane. — Prospekty rozsyła się darmo i opłatnie.
Właściciel i lekarz kierujący **dr. Ludwik Schweinburg,** długoletni I. asystent prof. Winternitza w Wien-Kaltenleutgeben.

S. Kelsen w Wiedniu

przy zbliżającym się sezonie budowlanym poleca klozety, rury klozetowe, zlewy, zupełne urządzenia kąpielowe dla prywatnych pomieszkań, patentowane hermetyczne zamknięcia kanałowe, zamknięcia wstrzymujące fetory w pissoarach i wodociągach i t. d.

Zastępcy dla Galicyi i Bukowiny

HAMEL i FEIGL, Lwów, ul. Kopernika l. 21.

ASTMY I KATARY

lecza się przez użycie Rurek i proszku tak zwanych
FUMIGATEUR ESPIC
DUSZNOŚĆ — KASZLE — KATARY — NEWRALGIE
W Paryżu: sprzedaż hurtowa **J. Espic, ul. St-Lazare, 20**; we Lwowie: w aptekach **PP. Mikolascha, Ruckera i Wewiorskiego**; w Krakowie: w aptekach PP. **Wiszniewskiego i Redyka.**
Wymagać podpisu jak obok na każdej rurce. — Medal złoty na Wystawie Powszechnej 1889 r. Hors Concours.

Konkurs.

W obrębie Dóbr pod zarządem podpisanej Administracyi jest do obsadzenia kilka posad praktykantów lasowych z roczną płacą 180 zł., wiktem w naturze lub relutum 20 zł. miesięcznie, wolnem pomieszkaniem kawalerskiem i opałem.

Kandydaci wykazujący się świadectwami ukończonego kursu leśnego Akademii kultury ziemiańskiej w Wiedniu lub krajowej szkoły lasowej we Lwowie, tudzież świadectwem fizycznego uzdolnienia, mogą udokumentowane podania wnieść do dnia 22 maja b. r. pod adresem: Administracya Dóbr JW. Hrabiów Potockich w Krzeszowicach. 682

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.